

સિદ્ધરાડિતનાવકે
તથા
નરસીંહ મેહતાની

જીત્તર ક્રિયા
યેશ્વોને ભક્તિ તથા ઉપોદેશિષે
સાચો દ્વાર કરનાર.

મેહતા પ્રભાશંકર રામજીભુ.
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીલોકેશ્વર ગણગોડ ડાકોરના.
અમદાવાદ પ્રાધ્યે.

હાનસાલ મગનલાલે પોતાના સિ
ખમિસમાં છાપી છે.

મેહાણુ લાલજીભુ કરગોવન ગુપ્ત
જનનીકુનમાં

સંવત ૧૯૩૮ શકે ૧૯૮૩

તિનર પાના

૨સિદ્ધરંગ કિર્તનાવળી.
તથા.

નરસિંહ મેહેતાનીગિત્તરક્રિયા

વૈશ્વવોને લક્ષ્મિ તથાગિપદેશવિરો
સારોદ્ધાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર શાંભજી.
છપાવી પ્રસીધ કરનાર.

ખુડસેલર ત્રીલોચનરણાછોડાકોરન.
મનમદાવાદમાં

છગનલાલ મગનલાલે પોતાનારિ-
ળાપ્રેસમાં છાપી. દેશપાંત્ર લઘુચાગળ
હરગોવીંદ ખુશાલની દુકાનમાં.

સંવત ૧૯૩૮

સને ૧૯૮૩

૫૫૭

પ્રસ્તાવના.

પદ કાવ્યના પેહેલા ચરગના કવિ સુરદાસ, તેણે
 તુલસીદાસ બીજા ચરગે નરસીંહ મેહેતો મીરાંજી
 ઈ ત્રીજે ચરગે રણછોડ, દયારામે વીંગેરે ગણી
 તેમની કવિતા લીધી છે. પણ જિત્તમમાં જિત્તમતે
 સુરદાસને તુલસીદાસની ગણી છે. આ કિર્તિનાવ
 ણીમાં જ્ઞાન લક્ષ્મીને વૈરાગ્ય જોત્રણે છે ને જોયોને
 ને પ્રેમ જોય તેવું તેને દૂળને લાલ્મ આપેનાર છે.
 આવાંચીને વીચાર કરશે ને તે પ્રમાણે વર્તીશે તે
 ભગવત ગીતાને પેદાંતનું તત્ત્વ આ કીર્તનોમાં છે
 માટે સરવે મુમુક્ષુ અધિકારીઓને ધ્યાનવાની લ
 લાભણ કરું છું.

મેહેતા.

પ્રભારાંદર શાંમળજી

સહી

રસિક રંગ કિર્તનાવળી.

દોહરો.

સુર સુર તુલસી શરી, બીડ ઘન કેરાવદાસ;
ફળિ કે ફલિ બદ્યોત સમ, ન્યાં ત્યાં કરત પ્રકારા.

પદ. ૧ રાગ ધ્રુપદ.

ટાંડવગતી મોડ ન્રપે, તાવ્યત બિન માલી. ટાં
પંપંપં પગ પરકત, ફુંફું ફું ફું ન બિપર;
બંબંબં બિનતિ કરત, નાગ વધુ ઘડી. ટાં
સંસંસં સનકાદિક, નંનંનં નારકાદિક;
ગંગંગા ગાંધર્વીદિક, ગાયત દેતાલી. ટાં
સુરદાસ પ્રભુકી બાની, કીનકીન ફું ન બની;
ચીંચીંચીં ચરણ ન દેત, નાથીલી જોડાલી. ટાં

પદ. ૨ રાગ ધ્રુપદ.

બાંસુરી બલ્લઠ જાન, રંગસે મોરારી; કેક
બાંસુરી કી ધુન સુનત, રાંકરડી તાલી છુરી;
બેદ પદ ત લૂલગાયે, બ્રહ્માબ્રહ્માચારી. બાં

જાતપાતકે જીવમોહે, મોહે પંછી તારી;
 ગોકુલકે ગોવાલ મોહે, મોહી જીભનારી જાં
 તમુના તપકીત રહ્યો, સુધના સંતારી;
 સુરદાસ મદન મોહન, ત્રીન લોક ન્યારી જાં

પદ. ૩ રાગ માઝૂ.

દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે, ક્રોધે તરીરે જા
 ન ક્રોધે તરીરે. દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે
 દેકા લેત જંજર ખીજી ખીજી જીતતા રાસ
 રંગ સાથે તરીરે. દધી સુત ના રાગે સોડી
 પાય ફીયો મન મોહન. રાલેકર માણી બેય
 ધરીરે. દધી ના રાગાડી ગ્રાસ ફરગઈ રા
 ઘે. રાધે ચતુર ખરીરે. દધી ના રાગા સાત
 ફરી ફરી જે રોશ જાગો. રાહરત્ર માણિકી
 બેડ ધરીરે. દધી સુત ના રાગા સુર ફેરે પ્રભુ
 જે ખીધે દેખી. રાધે પાય પરીરે. દધી ના રાગ

પદ. ૪ રાગ ખિડાગ.

હરિ વિમુખકો સંગ, તબ મન હરિ વિમુખકો સં

गाढ्याङ्गी संगत कुञ्चि विप्रेततापउतल
 लनमेंलंग तातलमन हरीचिमुजकेसंगताटेकु
 शाङ्कट कुं कया कया सुनाबे ॥ मुरख मोडे नग
 गापाशाए पाणीजाएनलेहेानीत्यक
 रेसतसंगतातलमन हरीगारा कागकुं कया
 कुपूर युगावता ध्याननाह्नतगंगाज
 रकु कवा जगर कोलेपन ॥ भ्रुकटजालूष
 एजंगतातलमनताउतावसीयसकु पय
 पान पितायत ॥ वीष नतनेरेलोरींग
 ॥ सुरकुहे प्रेल्नुकाली कामलीजा ॥ यडेन
 दुब्ने रंग ॥ तलमन हरीचिमुजकोनासा

रसाजी.

धि सुतके नीये जसे ॥ मोती सुतकेजीया
 सोमंगेफीननायका ॥ राम कुरो जकरीरि
 तरणीतरीबानेतले ॥ तरणीको प्रणाम
 जहमवुभकुहेतहे ॥ जेमकुहे घनरामार
 हसतकुहायाहे कुहा ॥ हजनेको मयकुर ॥

યા બતાવેંગે ગરોળા યુ મારયો ચ્યાનુરાગ
 રેરે ચંદ મળય ન્નાા ખ્રહ સંભેગ નફીત ॥
 વે ફરપે ચીતો લીખ્યો ॥ વેય બલ્લવીખીત ॥
 ડુહો ચંદ છંદ પદ સુરે, ડુહો ખિહારીદાસ
 યો પાઈ તુલસીદાસ ફી, કેરી વફવિત ખિલા

સ. ૫

તુલસીદાસનાં પદ.

પદની રાગખીણ

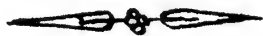
લલનકો પરિમાન, જો સોહરિ લલનકો પરિ
 માના નલ તરે પારીનાં ના જો સોહરિ લલ
 નકો પરિમાના રેકા ચલત તારા ને ચલ
 ત મંડળ ॥ ચલત રવિ રાશિનાં ના દાસ
 ધ્રુવકુ જીવી ચલ પદવી ॥ રામકે દિયાના ॥
 જો સોગાધી ગદ્ય મ લીલડી જલત શુનક
 ॥ ચલ ત જલત ખિમાના ॥ ઊંચ પદ વી ની
 ચ પામી ॥ ચાગતે નીશાના જો સોગા રાસ
 ચનકે દરી રીશ છેદે ॥ ફર ગ્રહે સારંગ પ્રાના

वीलीषण्डं लंकदिनो॥ लक्त पोताकेन
 नाजेसो॥ ३॥ निगमन्नदी साष्णपुरे॥
 सुनो संत सुन्नना॥ दारस तुलसी सरन
 गाजे॥ राजी जेलगवाना॥ जेसो गाठ
 साप्पीजो.

पारसमणिके संगथी॥ इयनलठ तरवारा
 तुलसी जिनमे तीन रहे, धार मार जादर
 सजन दियो गंगा रहे, सजपथर साखीगराम
 सजयनस्पति हे तुलसी, नके हरे रामार
 दया धरमको मूल रहे॥ पाप मूल जनिमान
 तुलसी दया नछांडीजे॥ बजलगघरमें प्रानउ
 परधन पथर ननीये, परस्त्री मात समान,
 जेते करे हरि नहि भीजे, तो तुलसी दास नम
 तुलसी तरीयारंकी, जपनी रहे नकोय;
 हे करीनी रहे जपनी, अंत मूले ती होय
 यीत्र कोरं धारपर, लठ संतनदी लीड;
 तुलसी दास यस्तघर, तीनकरे रघुवीर.

(८)
 पह. २ राग जिहवा

मोहनी मन हरणामाया मोहनी मनहरण
 तयंयल यपल जीरातु सोपन त सजलस
 रंगधरणाभा या मोहनी मनहरणाटेकाली
 कामजाण विजोकी मोरे त दुपे नांना चरणा
 लोगी जा सज पीस जाते तान्ने श्रीयाचरीकर
 एताभाया मोहनी तारा रोषे रांकर धंन्त्र
 ह्या त नारद जनसे हरणा हास्त तुलसी
 लाग्य जीघडे त गये रघुवर रारणाभायाबाउ

मीरांजाछिनां पह.

पह. १ राग कल्याण

नाथि तुम ननत हो सज घटकी त मिरांलक्ष्मी
 हर पेर गटकी त नाथि तुम ननत हो सज घटकी
 नहो धोछ मीरां देखे समराणी तो पुनन
 त सीतापलक्ष्मी त साखंगराम दु तुलसी यड
 ये त तो लाल तीलडु जीये टीजडी त नाथि

રામ મંદીરમાં મીરાં બાઈ નાચતા તાલબ
 નવત ચુટકી ૥ રૂમ રૂમ રૂમ રૂમ જાલત ધુ
 ઘરા ૥ તાલ તલત ધું ઘટકી ૥ નાપિતુ મા રા
 વીખના પ્યાલા રાણા ૥ જો લે જ્યા ૥ રાસા ધુ
 સંગત સીરાં જાટકી ૥ ફરી ચરણા મૃત પીંગ
 ઈ મીરાં ૥ જામૃતકી ને સી ઘટકી ૥ નાપિ ૩
 સુરત દોશ પર ચલી જો ધારો તો રીરગા
 ગર પર મટકી ૥ મીરાં ફે પ્રેલુ ગીર ધરના
 ગુણા ૥ સુરતા ચલી ને સી નટકી ૥ નાપિ ૪

પદ ૨ રાગ સોરઠસાંમેરી

રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ પ્રેલુ ૬
 લાલ રાજે રાણા ૥ ટેકા કોઈ તો ફેરે
 મીરાં નઈ રે જાવરી ૥ કોઈ તો ફેરે મદ મા
 તી રાણા ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા
 ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ રામજીજો
 રાજાંધીને મીરાં નાચે ૥ રાણા ૥ રામજીજો
 જાણી જાણી વાટે મારા પ્રેલુ ૬ પદારથ

પાતેણીને વારે મારે બનવું રાણાનું પારિવાર
 ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાનુણા ચરણ
 કમળ ચીત રાંજો પારાણાનું પારિવાર નથી પાંચ

પદ ૩ રાગ સોરઠ

મેં તો હરદે માં જોળે યા રામરે પારાણા ઘેર
 નહિં જાવું પાગલાં જાણુ સોના ચુડી સો
 તુને પાગલાં તું જો કાવળ ફાર પાગલાં ત્વ
 ખે જાણુ તુને માળ વોરે પાગલાં ઘોડી ચો
 ની બેડે પામીરાં ઘેર જાવો ને શો મેં તો હરદે
 માં પાગલાં સોના ચુડી સો હું તો પંથર પછાડુરા
 પાગલાં તોડું તે જો કાવળ ફાર પાગલાં ઘોડી
 માલ ખેલનાં જોતો પાગલાં દેને જાણ
 ને દાનરે પારાણા ઘેર નહિં જાવું પારાણ
 પોણુ કાગળ લખી મોડલે રે પાગલાં મી
 રાંને હાથ પાસાં ધુની સંગત છોડી શો ના
 તમને મેહલાંની કું પટરાણી રે પામીરાં ઘે
 રા પામીરાં ખાઈ કાગળ લખી મોડલે રે

तादेन्वो राएाने हथिा राबपारतमे छांजी
 छेने तातमे वसो साधुने साथरे ॥ राएाणा
 मेंतो ॥ रा ल्नाछरे साथीडा सांढणी राएागा
 रो; मारे न्वुं ते सो डोर ॥ राएाणु तारा
 राबमां मारे ॥ पाणी पीधानो छे दोशरे ॥
 राएाघेरा मेंतो नापा मीरां ने गीरघर भ-
 ज्या, नागर नंदाणु नी नेडा ॥ ज्नाछ मीरां दे
 मारो स्वामि राभजीयो ॥ ज्नेतो पुरे मारा
 मनडाना डोड ॥ राएाघेर नहीं ज्नावुं ॥ मेंतो

पद्यः ४ राग परब.

भणे तो हरिबन भजनेरे ॥ दुरीबन दूथीरण
 नेरे ॥ गोविंदातुं प्राण हमारोरे ॥ भने नुग
 खागे ज्नाशेरे ॥ भने तो मारा श्रीकृष्ण लाने
 रे ॥ ज्नीनुं भारी नबरे न ज्नायेरे ॥ देहेरी ते
 ते देहेरा छेरुं रे ॥ संतो ने तो धाछिने मजी

साजी.

८

मीरां हविनी जाडडी, रहेतां संत हनुरा

દુષ્ટ દુરીનન વેગળાપ મારાં સંતાં માંચ ફલુ
 રાગો વીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે, મને નુગલા-
 જ્યો ખારોરે ॥ દેશ ॥ ૧ ॥ ॥ સ્વાખી ॥ ॥
 રાણો કાગળ મોકલે ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી
 સાધુ સંતો તમે છોડી દો ॥ તમે જાંવો રાણાની
 સાથી ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ
 લાજ્યો ખારોરે ॥ રા ॥ લનવ્યું મહીયર ॥
 સરી ॥ તમે લનવ્યાં માને ખાપે ॥ લનવ્યું રા
 ણા ॥ નું મેડવ્યું, તમે લનવ્યું મેલિ ॥ ખાપે
 ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૩ ॥ વિખના પ્યાલા રાણે મોક-
 લ્યા ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી ॥ જ્ઞ મત સર-
 ખાં જારોગીયાં ॥ શ્રી કૃષ્ણજ્ઞે જ્ઞાત્યો હાથે
 ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૪ ॥ રાણી દાસી મોકલે ॥ નર્મ
 જ્ઞો મીરાંના મોલ ॥ મીરાં ખેડાં લનન ફરે
 શ્રી કૃષ્ણજ્ઞે જ્ઞાપ્યો ફોલા ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણ

હમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખારોરેતાપા
 રાણોડીએસાતડોત્તોધેચડીયોનુપા
 ખડગતાણીમારતાંતેણેદીઠાંસાતસ્વર
 પાગોવીંધાતુપ્રાણહમારોરેતામનેનુગલા
 જ્યોખારોરેતાપામનવેગીસાંઢણીરુંઢા
 ડીપમારેનવુંસોસોફોસારાણાભુતા
 રાદેરામાંપમારેપાણીપીધાનોદેરાગો
 વીંધાતુંપ્રાણહમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખા
 રોરેતાજાસતનુગમાંફરીપ્રીતડીપ્રનુ
 નિતનિતદેનેદેદારાફળનુગમાંહવેપ્રનુ
 તમેપારખેફરતાતિરસ્કારાગોવીંધાતુપ્રા
 ણજમારોરેતામનેનુગલાજ્યોખારોરેતા
 મૈચરમારુમેડયું,સાસરીયુંચીતરોડતા
 મીરાંનેગીરધરમળ્યાપમારામનનાતેપુશ્પા
 ફોડાગોવિંધાતુંપ્રાણજમારોરેતામનેનુગલા

પદ ૫ રાગફલ્યાણ.

હરીનનનેમળેમારીકુંઠેલગાવુંપ્રનુનન

જ્ઞે મળે મારી કહે લગાવું ॥ ટેકા સંતો ના સં
 ગમાં હુંડત પાઈ રે ॥ મારે પેલા જ્ઞે મની જો
 જાઈ રે ॥ હરી ॥ ૧ ॥ સંતો ના સંગમાં સંક
 ટ ફરી જાં ॥ મારાં ફુજને ઘણી દર દળીયાં
 ॥ હરી ॥ ૨ ॥ દાકા પિતા તાઈ જાં ધની જોડી
 ॥ જંતે કોરો લેશે છોડી ॥ હરી ॥ ૩ ॥ સંત સા
 રીયાં ને સંત મહીયરીયાં ॥ મારે સંત તે
 તારે પેરિયાં ॥ હરી ॥ ૪ ॥ મહિયરની મરજ
 ઘામેલી ॥ મારા સંતોની જાંધી છે જેલી ॥ હ
 રી ॥ ૫ ॥ જાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
 ॥ હુંતો ચરણ કમળ ચિત સાગર ॥ હરી ॥ ૬ ॥

પદ ૩ રાગ મારૂ.

મોહ ન લાગત પ્યારા ॥ રાણા ॥ મોહ ન લાગ
 ત પ્યારા ॥ ટેકા ॥ નકી કલાસે હાલત ચાલત
 ॥ જોલત પ્રાણ જાધારા ॥ તી નકી કલામેં
 રાજ જુગ જુલ્યો ॥ જો હી પુર પહે ન્યારા ॥ મો
 હના ॥ ૧ ॥ તુ મહી જુઠેને જમહી જુઠે ॥ જુઠે

जे शब्द पेसारा ॥ स्त्री पुश्वको संबंधनुहे
 तो दूख्यो हैयो तुमारा ॥ राणाणु मोहनार
 ॥ तुमहीको जरयंगा इमारी ॥ इमकुलगा
 जो कारा ॥ दोरी अह्मां उमां व्यापी रहोइ ॥
 सो नीबवर इमारा ॥ राणाणु मोहनार ॥
 साणु पीतांबर मोतनकी भाणा ॥ लेछ अ-
 गनमें नयारा ॥ छाप तीलड तुलसीनीमा
 ला ॥ साधु संग निस्तार ॥ राणाणु नाहा
 मीरां जाछे इहे प्रलुगीरधर नागर ॥ रारणुको
 श्रीरद संलारो ॥ हरीके ललन भिन्न लेही
 न जो जे ॥ धीक मुनरा ॥ लनमा रा ॥ राणाणु
 मोहन लागत प्यारा ॥ प्या

पद ७ राग गोडी.

जरन करेछे मीरां रांडी ॥ जित्नी जित्नी जरन
 करेछे ॥ टेका भाणीधर स्वाभि भारे मंदिर पे-
 धारो ॥ सेवाइदुं दिन रातडी ॥ जित्नी जित्नी
 दूखनारे तोराने दूखनारे ॥ गनरा ॥ दूखनाते

झर झूल पांझरी गीली गीली गारा झूलनी
 ते गादीने झूलना ते तकी गारा झूलनी ते पा
 थरी पछे डी गीली गीली गारा पय पछवान
 ने मीठार्थ मेया ग सेवैयाने सुंदीर दहिं डी
 गीली गीली गारा पय पिंग सोपारी जेजयी
 तन वाझा गारा थ्या युनाथी पांन जी डी गीली
 गीली गारा पा सेल जी छा युं ने पासा भंगा युं
 गार भवा ज्ञायो तो ननय रात डी गीली गीली
 गारा ज्ञार्थ मीरां इहे प्रलु गीर धर नागर वा
 जारा तमने जेता मां ठरे ग्रांझरी गीली

पृष्ठ ८ राग देशी द्वैर

मुझ डानी माया जगिरे मोहन प्यारा पाटे
 मुझ डु मे न्युं तां ग सज्जन्नु ग थ्युं जां ग
 मन भां रहुं न्यां रे ग मोहन प्यारा गी
 मुझ डुं जेवाने माटे ग सही डी धुं रीर साटे
 ग डी हुं तो सुधी वाटे रे ग मोहन प्यारा ग
 संसारीनुं सुझ केवुं ग ज्ञां ज्ञवाना नीर नेवुं ग

ते तो तुम्ह दूरी देवुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ उासं
 सारीनुं सुख दायुं ॥ परणीने रंजयुं पाछुं ॥
 तेने हुं तो रीद न्नयुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ४॥
 परणुं तो प्रीतम प्यारो ॥ ज्ञजंउ सोहागमरो
 ॥ में तो हर सा ह्यो तारो रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ५॥
 मीरां देहे जलिवारी ॥ भने जेइ जारो तारी ॥
 संसारधी रही न्यारी रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ६॥

पद. ८ राग हल्याण.

जावत मोरी गलीयन में गीरधारी ॥ में तो
 छुपे गार्ह जालडी भारी ॥ जावत मोरी गली
 यन मे पाटेइ ॥ इ सुं जल पाघ डेसरीया न्नभा
 ॥ छिपर दूख हन्नरी ॥ भुगट छिपर छत्रजि
 राने ॥ कुंणडी छजी न्यारी ॥ जावत ॥ १॥
 डेसरी गीर दरी जार्ह कोलेंघो ॥ छिपर जं-
 गीयां हे तारी ॥ जावत देजी कश्म मोरा
 री ॥ छुपे गार्ह राधे प्यारी ॥ जावत मोरी ॥ २॥
 ॥ मोरे भुगट मनोहर सोहीजे ॥ नयिनी की

छप्पी न्यारीगा गले मोतनही भालजिराने
 गायरन इमल जलिवहारीगा भावत मोरीगा
 डिल्ली राधे प्यारी अरन करतहेगा सुननेक
 श्रमोशरीगामीरां कहे प्रलुगीरधर नागर
 गायरन इमल परवारीगा भावत मोरीगा

पद १० राग भाङ्ग

नहिरे विसाइ हरीगा अंतरमांथी नहिरे
 विसाइ हरीगा राभजी सुरतना राभजी-
 यारेगा नेतामां नगर हरीगा अंतरमांथी
 नहिरे विसाइ हरीगा राधत गोदुल धतम
 पुरांने नगरीगा ते जिय नुमनां लरीगा अंत
 रमांथीगारा प्रंदाते वनही कुल गलनमेंगा
 गौधेन आशे हरीगा अंतरमांथीगा दुगल
 जनुमनानां नीर लरवा गथांतां गावाला
 सीरपर गागर धरीगा अंतरमांथीगा राहा
 थीने घोडा भाल जेन्नतागा तारी रंगे नआ
 वे नरीगा अंतरमांथीगा पेामीरां आछि कहे

प्रलु गीरधर नागरा वरतो वीठसने वरीरा
 अंतरभांथीनिहिरे विसावु हरीरादा

पद. ११ रागसोरठ. मीरांतो.

आन मारे साधु नननो संगरे राएणामा
 रांलाव्य लज्यां साधुरे नननो संगने
 हरीजेरामलु चडे ते योगाणो रंगरेरा
 णामारां लाव्य लज्यां रासा सुट नननो
 संग न हरीजे रामलु पाडे लननभांल
 गरे राएणामारांगा अउसट तीरथ संतो
 ने यरणो रामलु कोटी कारीनेसो जेगं
 गरे राएणामारांगा नींदरेकर शे तेतो
 नई कुं नरी रामलु थरी आधणा अपंग
 रे राएणामारांगा जाठ मीरां इहे प्रलुगी
 रधर नागुण रामलु संतो नी रन मारे रा
 रे राएणामारां लाव्य लज्यां डा

पद. १२ रागसोरठ.

राएणालु हुं तो आह वेरागएछुं मारे इदी

જો લખાવો નીલ નામરે ॥ રાણાજીના મા
 રી સુરતા લગવાન સે લાગીરે ॥ રાણાજી
 ૧ ॥ સાધુ જાવ્યા પદ્મ પાદને ॥ મારો ચાર
 તંત્ર ॥ ધુણી પાણી સ્નાયરો, જોની સ્વધામ
 માણે જનરે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું
 ૨ ॥ રાસાધુ સંગે મીરાં રમેરે ॥ જાવ્યા હાથે
 હાથ ॥ તન ચોખા મન લાજસી મારે, નૈયો
 તે ધીની ધારે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગ
 ૩ ॥ સંત હમારે રીર ધણીરે ॥ હમ સંત ન કીદે
 હા ॥ માંથે તે નવ ધરાં ઉત્તર્યાંરે મારે ॥ દાંડ્યાં
 તે ઊતરો સ્નેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૧ ॥ રાસા
 ધુદેખી મન હસેરે ॥ હસે મારી દેહ ॥ રોમે
 રોમે રમી રહ્યોરે ॥ નેમ વાદળ માં ઝુમી રહ્યો
 મેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૨ ॥ પે ॥ મીરાં બાઈ સર
 ખી લાડકીરે ॥ રેહેતી હરી હનુરા ॥ મીરાં
 ને ગીરધર મળ્યારે ॥ કપટીને મન દુરરે ॥
 રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું ૩ ॥ રાસા

પદ-૧૩ રાગ સોરઠ.

મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ ટેકા ત્નેદુડા ફોયતો ત્નેદુ પી-
 છાને સંતો ॥ અગમ નીગમની ખખરો લે
 ઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના ફોને ફહીએ ॥ ૧ ॥ ઊંડે
 નીર ત્નેઈને માંહી નહીં ધરે ॥ એ સંતો ॥ કાંઠે
 ખેઠા ખેઠા ત્નેદુ પિના ॥ ત્નેદુ પિના ॥ ગારા પા
 રકાંચે રૂપ ત્નેઈને નડગાપિયે સંતો ॥ જુતી
 બાજુ તો ત્ને રો હારીરે ॥ ત્નેદુ પિના ॥ ગાડા
 બાઈ મીરાં ફે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાત્સા
 ચરણ કમળનાં સુખ જાં લેઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥

પદ-૧૪ રાગ સોરઠ.

બાઈ મને મળીયો તે મીત્ર ગોપાળ ॥ નહીં ત્ને
 ઊં સાસરીએ ॥ સંસાર માત્ર સાસરૂં મે
 ખર વૈકુંઠ વાસ ॥ લક્ષ્મણે રાશીનો ચુડલોરે મે
 તજી જોવા છે તેનો પાસરે ॥ નહીં ત્ને ઊં સાસ-

ચીજે ૧૧૦૧ સારસુ તે મારી સુત્રીતફહીજેને ૧૧
 સસરો પ્રેમ સુન્નણ ૧૧ જોડને સખ જુગ મો
 હી રહ્યોરે ૧૧ ખીજી મોહીતે બ્રહ્મ પ્રમાણ ૧૧
 નહીં જીંગારા મારા હીજેરને દો દીકરીરો ૧૧
 દોનુ રાજકુમાર ૧૧ જોડ જુગ જીવત્યો
 રો ૧૧ મારો નાયલીજો નિરધારા ૧૧ નહીં જી
 સારસરીજો ૧૧ ડામારા સ્વામીને નઈ જોમક
 ફે નેરે ૧૧ ધીરજ ધરજે ધ્યાન ૧૧ ફરજેડીમી
 રાંખાઈ વીનવીરો ૧૧ હપે ફરી ન લેડી ગરજા
 ધાંજા ૧૧ નહીં જી સારસરીજો ૧૧ ઠા

પદ-૧૪ રાગખીહાગગોડી.

જખધુ જોસો જ્ઞાન ખીચારી ૧૧ દોમે કોનપુ
 રૂપે કોન નારી ૧૧ જખધુજા સસરાહમા
 ૧૧ જેરી જરસડા ૧૧ સારસુ ખાલકુંમારી ૧૧
 પેજીજી હમારા પાલનીજે જુલેતો ૧૧ હમહી
 જુલાવન હારી ૧૧ જખધુ ૧૧ બ્રાહ્મણકે ઘ
 રનાહાતી ધોતી ૧૧ ગોસાંઈકે ઘર ચેસી ૧૧

कुलमापडपडलछीहे तुरकनीप्राणांजरन्
 त जेकीली॥ जजधुगारा नही हमजही
 ने नही हमेन्नहीं॥ पुतरन्न लनहारी॥
 हारी मुडी का कोयन छोडे तो॥ हनुबेमें जा
 कुमारी॥ जजधु॥ उ॥ नही न्नी पीजरी
 ने नही न्नी सासरीजे॥ पीडिलुकी सेल
 समारी॥ मीरांजार्छीहे प्रलुगीरधरनाजर
 ॥ तो नेतमांनेतमिलछी॥ जजधुगारा

हीरतन राज सोरठ.

लेतांलेतां श्रीरामलुनुं नामरे हो; लोडडीयां
 तो लाले मरेछे॥ लेतांलेतां॥ श्रीगटेडा॥
 हरी मंदीर नतांपा वलीजारे दुजे॥ हरी
 जाये साङ्गामरे॥ लोडडीजांतो लाले मरे
 छोरी॥ जघडे धायत्यां छोडीने जयरे॥ मुडी
 ने घरनां कामरे॥ लोडडीजांगारा ल्तांउल
 वैया गुणाका नृत्य करतां॥ जेसीरहे यारे
 नमरे॥ लोडडीजांतो॥ उ॥ जार्छीमीरांहे

પ્રત્નુ ગીરધરના ગુણા યેરણ કમળ ચીત્તહા

મરે તાસો કડી જાંતો લાભે મરે છે ૥ ૪ ૥

સાષ્ઠીઝો.

મીરાં કહે ઝો રાણાજીારો નથી લગતા તા

મા રાજ પાટને રીધી સરવે ૥ જંતે ન જાયે

કામા પા મરણ તણી રીર ગાજી પાનો જ

ત કાળ નીરિાના યેતી રાકાયતો ચેતજો ૥

ઝે મીરાં નીરોના રો ઝે સકડી મીરાં ગઈ

૥ સંતોની સંગાથી તીરથ ફરતાં દ્વારકાં

સંતો પોહો ચી ન્યાં ની નાથી ૥ ૩ ૥ દ્રઢ બ

ક્ષિતિ લગવંતની ૥ સુધુ તન મન નીત્ય ૥

ગીરધર રું પ્રીતી ઘણી ૥ ઝે સંત નકીરીત્ય

૥ ૪ ૥ પુરૂષ માં પુરૂષ જની ૥ નારી મરં નારી

તેહા નારી પા પુરૂષ જની ૥ નારીનો તજી દે

૥ ૫ ૥ શ્રી હર રાજ દે દારનું ૥ મીરાં પ્રેમ પે મરઈ

૥ ૬ ૥ હર રાજ શ્રી રણ છોડનું ૥ ફરતાં ત્યાં ચસ

માઈ ૥ ૭ ૥

પદ:૧૬ રાગભરણી.

કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥ મધુરાંમાં વસે
 મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥
 જોરે કાગળમાં જાણું રૂં જાણી જાં ॥ થોડે
 થોડે ફેત જણાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી મીન
 તમારા મળવાને ઈછે ॥ જસો મતી જન
 ન જાંયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળા સે જાળી તો
 મને સુનીરે જાગે ॥ રડતાં તો રૂની જા
 યરે ॥ મધુરાંમાં ગાળા જાળી મીરાં ફે પ્રભુ
 ગીરધરના ગુણ ॥ ચણા ફમળ માંડે જાંયરે
 મધુરાંમાં વસે મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ
 જાય ॥ ૪ ॥

જો જાળી જાતના યાજા.

પદ:૧

જીવને સ્વાસ્થ્યની સગઈ રે, ઘરમાં ઘડી ન
 રાખે જાઈ ॥ જાણ ફે છે જોરે જમારો, માત

મંગળ ગાઈ ॥ બેની ફફે છે બંધવ જમારો ॥
 નીડ પેડે ત્યારે લાઈરો ॥ બુવને ગારી ॥ સીપ્યું
 ને ગુપ્યું જાંગાણું ને કાલ્યાવેળા થઈ ॥ જડ
 રોમાં તમે જલડારો, જેમ લોક ફરે ચતુ
 રાઈરો ॥ બુવને ગાર ॥ ઘરની નારી ઘડીને
 મુકે, જાંતે જાળગી રહી ॥ તોને લગત ક
 હિ ફંથવળાવી, તરત જીભને ગઈરો ॥ બુવને
 સ્વા સતણી સગાઈરે ઘરમાં ઘડીને રાજે
 લાઈ ॥ ૩ ॥

પંદ્ર. ૨

પ્રાણી આ લજીને લે ફીરતાર ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું
 છે સંસાર ॥ દેકા ધન દોલતને માલ ખલ
 ના ॥ પુત્ર અને પરિવારા તે તો તજી તમે જ
 રો ॥ જે કલ્યાણી જો ભમના મારે પ્રાણીયા
 લજીને લે ફીરતાર ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું છે સંસાર ॥
 પાઉં ચી મેડીને જલજ ઝડૂખા, ગોખત
 ણો નહીં પાર ॥ છત્ર પતિ તો ચાલ્યા ગયા

૧૧ તેનાં બાંધ્યાં રહ્યાં છે બારે ૧૧ પ્રાણી જા
 ૧૨ રાણી પર ફૂલોં ફરે ફરેને ૧૧ ફે ફળ શ્રી ફળ
 ૧૩ ચારા ઠીક ફરીને જોને ઠાઠીમાં ઘાલ્યો ૧૧
 ૧૪ પછી પુંઠે પડે પોફારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ ડાસે-
 ૧૫ તળાઈ પિના સુતો નહિને ૧૧ ફરતો ફુનર
 ૧૬ ફુનરા ખોરી ખોરીને જાળશે જે માલો હું ગ
 ૧૭ જે હુકારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ જા સમરી નાનજઈ
 ૧૮ ને ચેફે ખડકી ૧૧ તે જી પરડા છે નો તારા જાગિ
 ૧૯ મુકીને જળગારે ૧૧ પછી જંગે ઝરે જંગારે
 ૨૦ ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ પારનાન કરવા સહુ ચાલી જા
 ૨૧ મળી, નર સઘળાંને નારા લોભ લગત ફે
 ૨૨ દસ દહાડા રોઈને ૧૧ વળતી મુક્યો વિસારે
 ૨૩ ૧૧ પ્રાણી ચા ૧૧

પદ- ૩

૧ મૂરજો રળી રળી ફમાણોરે ૧૧ માંથે મેલશે મો
 ૨ ૧૧ પાણો પાટેફા ધાઈ ધૂતીને ધન લેજું ફીધું
 ૩ ૧૧ ફોટી ધ્વજ ફેફાણો ૧૧ પુન્યને તામે પાનેંત

વાવર્યા ॥ અંધવચર્યા ॥ ભૂટાણોરે ॥ મુરખો
 ॥ ૧ ॥ ત્રણા કોઠાર તારા ઘર્યારે ફેરો ॥ નહિ
 જાણે સાર્યે ॥ જોડાણો ॥ મરણાણી રાખમાં
 રોળાઈ ગયા ફુંકા ॥ કોણ રંકને કોણ રાણો
 રો ॥ મુરખો ગારા ॥ મંદીર માળીજાં મેલી ફી
 નો ॥ નીચે બઈ ઠેરાણો ॥ તોને લગત કહે
 મુવા પુઠે જીવા ॥ ઘણો ઘણો પરતાણો રો ॥ મુ
 રખો રખી રખી ॥ માણોરે આંધે મેલશે મોરો
 પાણો ॥ ૩ ॥

પદ-૪

મુરખો માની રહ્યો ॥ માંડે ॥ તેમાં ફુંકે જો નથી
 તારું ॥ પટેકા ॥ સાત સાહેર લેની ચોકી કરતા
 ॥ દૂર તું નીગજાડું ॥ ચોદ ચોકડી નું રાજ્યા
 લ્યું ॥ ગયું ॥ રાવણાદિક વાંજું ॥ મુરખો ॥ ૧ ॥
 ફુંકેને તો કોઈ દેખે નહીં ॥ ને ॥ રુખલાગે સાર
 રાવે ॥ જાણે ॥ જાની છાંયડી તારી ॥ પળી લેશે
 વાંડું ॥ મુરખો માની ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ રીત્તળ માંહે

તજરાખો ॥ રમરણ કરો સાગું ॥ લોભેતજ
 ગત ફરે રાખો કહેમાં ॥ પ્રભુનું લગ્ન ન વ્યારે
 ॥ મુરખો માતી રહ્યો માંડરે તેમાં કાંઈ જો ન
 થી તારું ॥ ૩૫ ॥

પદ. ૫

લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ॥ જાગળ વસમી
 છે વાટયું ॥ દે કાંજે કદિય સતો જાપી જની
 ॥ રાન્ન મોઢું ઘનને માંથે ॥ ફારીએ નઈને
 કરવત મુકાવ્યું ॥ હરિનનને હાથે ॥ લક્ષ્મી
 ॥ રતત્યને કારણે ત્રણે વેથાયાં ॥ રોહી ઘસ
 ને ॥ રાણી ॥ મુષીને વાસ્તે રાન્ન વેથાણો ॥ લ
 રવાને પાણીરો ॥ લક્ષ્મી ॥ રા પેહેરો પરોખો
 પ્રેમનાં રે તમે ॥ સુરવીર થઈને થાવો ॥ લ
 ને લગત ફરે ગુરુ પ્રતાપે ॥ રમરાપર માહા
 સોરે ॥ લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ॥ જાગ
 ણ વસમી છે વાટયું ॥ ૩૬ ॥

દુનીયાં દિવાની ફેવારેરે ॥ લુંડીલીતોમાં
 લટકારે ॥ ટેકા પાપલ્યારે જેનું પ્રગટપરોત્થા
 રો ॥ લુવાલતી ઘેર નરો ॥ ધુણી ધુણી જેની
 ડોકલદુખરો ॥ લેનારો લેઈ ખારેરે ॥ દુની
 યાં ॥ પિા સ્વરગમાં નથી સુપડું નો ॥ નથી ખાં
 યણીયોને ઘંટી ॥ દૂધમોખાના ભમનારાતમે
 ॥ ફેમ ફરી ખારો ખંટી ॥ દુનીયાં ॥ રા ટુંગક
 રી ધૂતવાને જાવેત્યારે ॥ હાપિખતાવાસો ભ
 રો ॥ ફ્યારે જેના કર્મનું પાનુંરે ફેરશે ॥ જેને ક્યા
 રે પુત્રજાશેરે ॥ દુનીયાં ॥ ડા ફીમીયાગરકો
 ઈ જાવી મળેત્યારે ॥ ધનને વાસ્તે ધારે ॥
 લોલે લગત ફેલ્લમણામાં લમતાં ॥ ગાંઠ
 ની મુડી ગમારેરે ॥ દુનીયાં દિવાની ફેવારે
 રો ॥ લુંડીલીતોમાં લટકારે ॥ રા

હરીદાસનું ધોળ કાયાચિરો

જ્યારે જયસરમાં જોણે સતગુરુ સેવ્યા ॥ વસ્તુ

તાદેહીમાં જતા વી સોહાગી લાલાખાજારે
 ચસરમાં નેણો સતતગુરુ સેવ્યાપા રેદાપેરાપેસ
 મતી મધમાં વીખરી વાણીપા તેમધ્યે ઘાટજં
 ઘાયોરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરનારી
 પાખો ફંગાસો ફંગારીખ્ત નાલીધી ઊઠેપા સુન
 શીખર પેર જનયરે પા સોહાગી લાલાખારા
 ઈગળાને પીંગળા સુખમણા નારી પાતરવેણી
 સંગમ પાયરે પા સોહાગી લાલાખાજારે જયસ
 રમાં પાડા પ્રગટ્યો જનુલ્લવ ત્યારે પેપુંરે જ
 જવાણુ પા જજ્ઞાન તીમીર ટળી જનયરે પા સોહા
 ગી લાલાખાજારે જયસરમાં પા ઠા જોડવીસ
 ફૂલર છસેં ઘમણા સાથે પા જનપે જલંપા ત્યાં
 તો પાયરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરમાં
 પાપા જાહે ને પોહોર ને ને ચડેરે ખુંમારી પા
 જ્યાંરે ને ઈજે ત્યાં જોવું પાયરે પા સોહાગી
 લાલાખાજારે જયસરમાં પાડા સંત સમાજ
 મ ને ને હોયરે વાલેરો પા યાદપિયાદ મટી જ

યરેાસોડાગીલાલાખારે જયસરમાં ૭૫
 ફેફેરીદાસ નીલ નામ નેપ્યધીપ્રેતુલ્લ-
 તાંપ્રેતુ જોજાયાયરેાસોડાગીલાલાખારે
 જયસરમાં નેણે સતગુરુસેવ્યાપદા

પ્રીતમદાસનાંધોજ.ટૂંઝરથી.

ધન જ્ઞાન સમાગમ સંતનાં સંત પારસચંદ
 ન જાવના કામધેનું તે કુલપિસ્તારાસમા
 ગમસંતનો ટેકા જોના સમભ્યામાં રે જં
 તરઘણો તરૂ પારસત્રણ પ્રકારા સમા-
 ગમાપી જો પારસથીરે પારસજનેાજો
 કુપારસથી હોજો હીમાસમાગમગાજો
 પારસથી જોને લોહરણો સોયરો તે હીમ
 નું હીમાસમાગમગારા જો ચંદનથી યોજ
 ઊતરે જો ચંદને જમિ જુઝાયાસમાગમ
 ાજો તલતાર જો તેલમાં પેડો ફરીતાતુ
 ફરી નવ પાયાસમાગમસંતનો ૧૩૧ સર

વગન મોતી નહિં નીપર્ણા સહુ નારી સતી
 નવ હોય ॥ સમાગમ ॥ સરવ સેન્ય રૂઢુ નવ
 બ્નણીએ ॥ તેમાં હોય નેવલો કોય ॥ સમા-
 ગમ ॥ જાતાં નહીં ॥ ગુરુ નવ કીજી ॥ વંજા
 ગાય સેવે શું થાય ॥ સમાગમમાં કહે પ્રીતમ
 પ્રહરને લેડતાં ॥ સહુ રોગ સમૂજો ન્યાસ
 માગમ સંતનો ॥ પા

પદ ૨ રાગ ડીપર પ્રમાણે.

તું તો રામ રટણ કર રંગમાં ॥ એવું રાખી ફરી
 સાથે હે તા જવ સર જાવો નહિં મળે ॥ ખો
 ટા ખેલમાં શું રે ખુપી રહ્યો ॥ ઊઠ જાજ સ
 મેલ જયે તા જવ સર જાવો નહિં મળે ॥
 પા પ્રાણી પડ્યેં ચમાં શું પચી રહ્યો ॥ માની
 સ્વપ્ના તણું સુખ નમા ॥ જવ સર ॥ જંતે
 રંગ પતંગ નરી ઊતરી ॥ કાચી કાચા ના
 જાવે કામા ॥ જવ સર ॥ રાવી રો લૂતે તે
 નવમાં જાવી જો ॥ તું તો ફરી ન બેઠો ધમ

૥ જ્યવસરા કાણ ખાશે તે ફે ફે રો ફહું નહિં
 ૥ નંધી માનતો ગાફૂલ જામા જ્યવસર
 ૥ ડાઢન દારા થી ધૂળ મેળવ્યું ૥ સંત સં-
 ગ કરો ન લગારા જ્યવસરા લગ્નને પ્રીતમ શ્ર
 હ્મ સ્વરૂપને ૥ એ મહિમા છે અપરમ પાર
 ૥ જ્યવસર જાવો નહિં મળે ૥ ૪ ૥

રાગ ધોળ. ૧

ડાફોર કીધી દ્વારા મતી ૥ આપે જાવ્યા
 લગવાના ૥ ગુલર ધનને પાવન ફર્યો ૥
 રાખ્યું દાસનું માના ડાફોર કીધી દ્વારા મતી
 ૥ ૧ ૥ સ્નાગર સંગમ ગોમતી ૥ સરોવર તે
 થી છે સારા ૥ જન્મ તળણનો તંડાર છે ૥
 ધીતાં પામે ઊલ્હાર ૥ ડાફોર કીધી ૥ રા
 કુમુદા કમળ ફૂલ્યાં ઘણાં ૥ તીરે ફૂલી ફૂલ
 વેલા ૥ જનને મુજબી પલ્લવવા ૥ રસી જે કી
 થી રસ રેલા ૥ ડાફોર કીધી ૥ ડારું દીર નંદીર
 શોભીતાં ૥ જાનંદ જોઇવ નીત્યા પ્રભુ

દાસ પ્રીત્યે શું વરણવે ॥ રસીયે કીધી રસ
રીત્યા ॥ ડાકોર કીધી દ્વારા ભતી ॥ ૪ ॥

રાગધોળ ૨

વાંકાં લોચન વાલા તણાં ॥ જ્ઞેતાં મોહું છે
મન ॥ હજવે હારે હરિયા હરી ॥ મીઠાં મધૂરાં
વચન ॥ વાંકાં લોચન વાલા તણાં ॥ ૧ ॥ વાં
કે સિર પાઘ હજકી વળી ॥ કેસર વરણાં જોડૂ
લા ॥ ડુંડળ મધે શોભા ધરે ॥ નોકે મુક્તા અ-
ભૂત્યા ॥ વાંકાં લોચન ॥ રા ॥ હૈ જો હાર હીરા
તણા ॥ ફૂલની માળા જોયાર ॥ મુગતા ફૂ
ળની માળા ધરી ॥ મારા પ્રાણ આધાર ॥
વાંકાં લોચન ॥ ડા ॥ પીળાં પીતાં ખર પેરીયાં
॥ ચરણે ને પૂર નંગ ॥ પ્રભુ દાસ પ્રીત્યે શું વ
રણવે ॥ આનંદ અંગોરે અંગ ॥ વાંકાં લો-
ચન ॥ ૪ ॥

રાગધોળ ૩

શુભનો સાગર શાંભળો ॥ ફૂળનો જોલી

દીન દયાળ હો લાલા સુખનો સાગર શાંમ
 જોવા પાડાકોર કીધી શ્રી કુવારકાં પાંખે લોચ
 ન વૈકુંઠને તોલે લાલા સુખનો સાગર વા
 શા દેવતાઈ ઉરાં ડાકોર માં પાંખે ના પાઈ-
 યા પાણી છટ હો લાલા સુખનો સાગર
 પાડા ફરતી ફૂલી જો ફૂલ વાડી જો પામ્યે
 ઉંડું સુંદીર શોભે હો લાલા સુખનો સાગર
 પાડા ઝાંઝા સાગર સરખાં ગોમતી પાડૂલી
 ફમળ ફસુંબા વાડી હો લાલા સુખનો સા
 ગર પાપા મેજો પ્રેમ સનેહી સંતનો પાઠા મેઠા
 મેઠા શ્રી કુવાર સગાયા હો લાલા સુખનો
 સાગર પાડા પ્રીતમ પ્રભુની શોભાને ઈ
 ને પાડે જો હરખ ઘણો રો પાય હો લાલા સુ
 ખનો સાગર સાંમજો પાડા

ગારબી. ૧

ચતુરા ચાલીરે મોહન વરને મળવા સુંદીર
 સ્વરૂપે સુરતા પાડે સ્વરૂપે માં તનવા પાડા

ग्रेह पति तान् इच्छां तादृशीं प्रेमे हिमा
 णे गणवा ग यतुरा या गारा मयजां ते मं
 जर जो ह्यं ते मज्जणा गप्रीत पूरवनी प
 णवा ग यतुरा ग गप्रीत मना स्वाभिनी
 संग रमवा ग पुरव ता एं इज्ज म्मवा ग यतुरा
 या सीरे मोहन वरने मज्जवा ग हा

गरणीः २

वांसणी वगाडीरे लु वण नु मनां तीरे ग
 शुध धुध भारी सरवे लूली ग शां तप इयं
 जाहीरे ग वांसणि वगाडीरे नु मनां तीरे
 गी ग गौ द्येतां घेंणी लूली ग मन डेम ड
 री सां धु धीरे ग वांसणी ग रा धा वं तां ने
 जाण वछो ज्जां ग शुध्द रही नही शरीरे ग
 वांसणी ग गप्रीत मना स्वाभी रंग रसी
 या ग मने ते जी ह्म धर वीरे ग वांसणी ग हा

रागाभ्यासः १

लेशा रो तारी वाडी ग नम जावी जाजरी

દાહાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તાપા જો ફોત્તે
 રફોઠાં ઘેર ફરીને તા ચાળવશે તારી નાડીરે
 તાલે જાશે તારે કુટુંબ ફજિલાનું બેર નચે
 લે તા ઘરી દિન રેશે તારી માડીરે તાલે જાશે તા
 ડાડાલની ઘેરીને પાંસનો ફડફો તા પાંધી
 ધીને મુકશે ફહાડીરે તાલે જાશે તા ઠાકુ ફે
 નાગર ફાંઈ ફામ નચાવે તા પેડ્યું રેશે ઘો
 ડને ગાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તા પા

રાગ ખંડાસન-૨

ફરી જનો ફરી ફરી જોલે તમે શાને મસ્તા
 ન થઈ ડોલોરે તા ફરી જનો તા તમે પ્રાણી
 મુજે રામ ન જોલે તા નેથી લલેશે ફોલોરે
 તા ફરી જનો તા તમે પ્રાણી મુજે ફરી નવ
 જોલે તા નેતો ફુંતારનો ખોલોરે તા ફરી જ
 ને તા તમે પ્રાણી મુજે ફરી નવ જોલે તા
 તે તો ફુટાશે નેગીનો લોલોરે તા ફરી જનો
 તા ઠાકુ નાગર ફરે ફામ નચાવે તા તમે શા

ને છે તે તરંગો ફોલોરે ॥ હરીલલનો હરી હરી જોલો ॥

ગરબી ૧

હરીના નામનું રે મેં તો બેને માંડ્યું હારા
પ્રેલુના નામનું રે ॥ મેં તો બેને માંડ્યું હારા
દેખારા નામનું લસ્યું વસાણું ॥ મારે જા
નનો છે ગજો ॥ લવસાગર છે મોરો દરીયો
પારપડે તે લલો ॥ હરીના ॥ ૧ ॥ ચીત્તનો
ફીધો મોપડો મારે પારણતી છે પુણ્યાવોલો
ચું હોય તો ॥ ચોફોરી લેને ॥ ફસ્તુરી છે ફુણ
॥ હરી ॥ ૨ ॥ જનું લેશે ને જનું દેશે ॥
ત્યારે તો તમે તરશે ॥ ૩ ॥ ફર્યાં ફરમ લોગવ-
યાં પડશે ॥ નહિં ચેતે તે મરશે ॥ હરીના ॥ ૪ ॥
બેઈ વિચારી વેપાર ફરીએ ॥ બેરખીએ-
તો મળીએ ॥ દાસ દવારફો ફેફ ફરનેડી ॥
હરીલલ નથી તરીએ ॥ હરીના નામનું રે મેં-
તો બેને માંડ્યું હારા ॥

ગારખી. ૨

વાણીજો વણલ ફેરે, જોછું જોજેને મક
 લાયાા કૃપેજાનો સવા કરેનેા ઘણું ઘણા
 ને ધાયાા દિવાનજીનું તેડું જાવેત્યારે, સરવે
 લૂટી જનયાા વાણીજો વણલ ફેરે જોછું
 જોજેને મકલાયાાા ઘરાગવેળા ઘેલોધ
 ઈનેા જાવો જોસો ફેરે યાંડી માંડકોરો
 મારી ાગિલાળીને લેછે સવાણીજોા રા
 વરઘોડે ધનવાયરેા મરુખપાલો લેવા ત્ય
 ાજેકે બધાનું શું જોગલુછે નાકીરની ગો
 ણી ખાયાા વાણીજોના ગા નાહી ધોઈતેપા
 રલે જોસોા ણીનાં તાણે રીસાંા પારકે ઘેર
 જમવાનું હોય ત્યારે, શાણીયાં મુકેટીલાં
 ાવાણીજોા રાજા ખડું જલેવુંને ખડું જલેવું
 ત્યારે તો તેમરોા દાસદયારકો ફેરે ફેરે
 ડીા ફેરે જનજનથી તરરોા વાણીજો જા
 જકેરે છેરે જોછું જાપેને મકલાયાા પા

હયાનમિતનાઈનીચાણી. જાવણી.

ને કોઈ પ્રેમીજનસ જવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊર
 માં ઠરે ॥ ટેકા સિંહણ કે રૂંદૂંધ જોકે બેમ સીંહ
 ના સુતને જરે ॥ વિના કંચન સફુ ધાતુ પાત્રમાં
 ॥ કુટી ખર નીસરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૧ ॥ સફર ખોરવું સાફર જીવના ખેરના પ્રા
 ણબ હરે ॥ ખારા જળજી માં જલડું તેમીઠા
 જળમાં ઠરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૨ ॥
 સોમ વલી રક્ષ પાન સુધ્ય બે બ્રાહ્મણ ફોયતે
 કરે ॥ વિના વિપ્રને ધીમજ ફાવે ॥ વેદવાણી ઊ
 ચરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૩ ॥ ઊત્તમ
 વસ્તુ અધિકાર વિના મજે, તદ્દપી જરથન
 સરે ॥ મજા લોગી ખગલો મુગતા ફળાદે
 ખીચંચ નવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૪ ॥ કોટીક સાથે ન પ્રેમ વીના, ॥ પુરૂષોત્તમ પુ
 રૂષ ન દૂરે ॥ દયા પ્રીતમ શ્રી ગોવરધન ધર ॥

પ્રેમ ત્વક્રિતયે વેરં પ્રેમરસતેનાજિરમાંઠેશોધ

રાગવેળાવર. રામાયણમાંથી.

હૂતજાવ્યો જ્યેઠ્ઠોડતો ॥ રાય રાયણ પાસે ॥

શીરા નામી પછીં જોતી જો ॥ કેમ જોગ જવાસે ॥

હૂતજાવ્યો જ્યેઠ્ઠોડતો ગણી ॥ રામ લક્ષ્મણે ॥

ઘડ ઘેરી જો ॥ રાધે સુગ્રીવ સંપે ॥ હનુમા- ॥

નની હાડ યાગતો ॥ માંડ દાણલ કંપે ॥ હૂતનાર ॥

ત્રાંજક મેણે તોડીયું ॥ રાય નનકને દૂરે ॥ તે ॥

ની સીતા શીદલાવીયા ॥ જળદીકું તું ત્યારે ॥

હૂત ॥ ડાળાઈ તમારો જાતનાગી જો ॥ વિ- ॥

લીશણ રણ જાવ્યો ॥ સ્નેહ્યા જીનને રાયસ ॥

ઘણા ॥ રામ સંગાયે લાવ્યો ॥ હૂતનાજી સા ॥

ગર સેતુ જાંધીને ॥ સેન્યા પાર જિતારી ॥ ઘ ॥

ળ વાંદર જતિ દોડતું ॥ સૌને નાખશે મારી ॥

હૂત ॥ પારે સ્ત્ર શોભે રીરહાય માં ॥ ચીત્ત ॥

યજ્યું માંડને ઈંધનુરાધનુરાધદયાં રામ ॥

તો ॥ સુધ યુધ મારી જોઈ ॥ હૂતજાવ્યો ગાહ ॥

गदाग्रही कोर्छ हुं पिमां ता कोर्छ हुं दन्ता आवा
 कांगरे वांहर विंटीयो तासीतासीताजोला
 वेता हूत आख्यो ताजा लागोणे लडनो आवि
 युं ता गढ तोज्यो तमारो ता प्रलाना प्रलु यही
 आविया ता नथी वांङ्ग आमारो ता हूत आना

पद-२ रागविजायर.

रावण हूतने दाभवे ता मती किंकर मंदा ता
 म गद्दी जावी शुक्र ता जही जेठाछे जंदा ता
 रावण हूतने दाभवे ता ता जल्यो दणेर वांङ्ग
 रनु देभीने ता शु शोये जल्लागी ता गढना तो
 डिपर गडगडे ता रुद्धां त्रजाकु वागी ता रावण
 ता रा ननकने घेर राभे नय कर्षो ता राम घेर न
 य मारो ता लाव्यो सितरने हुं संक मां ता वंङ्ग स्या
 मी हुं तारो ता रावण ताडां हुं लकरा जड जंघ
 पो ता लीड लं नन लार्छ ता क्षण रण राक्षस
 रोषरी ता कुरे घारी हुवाँछ ता रावण ता चारो तु
 व्यां धीतेले शु ययु ता जापण जांधी शु रामा

लक्ष्मणने मुरछाङ्कन मांसे रावणनामा
 रावणापापादणरे वांछरे देखी रेनु उखो गालरे
 लडगड मांथे राशर अजंजार गजति घणो
 पाप्मजिया पेडी रेनु पाथे रावणापाडा घनुरा
 घनुरा तोडुं रामनु गसर सांधीने मांसे गण
 दाने ग्रही रेनु सागरे पाथीर मन मांही घाहा
 रावणापा लडने देखीने रेनु लडडी गेणा
 दायो किंकर कही गे पाप्रलाना प्रलुने हुं तो
 नहिं नमुं सत्यवाणी गे लही गे रावणापा

पद-३ रागधेणावर

मंदोदरी स्वामिने कहै सुणी सरवे पयना
 लडत पतिने न्हाय्या नहीं नीरजीने लोयं
 ना मंदोदरी पासीता सतीने शीद लावी
 ग्या पा दुष्ट जुधि गे दाभी पा पररु सुं पुत्य ते
 दीननुं इडीरीत न राणी पा मंदोदरी स्या
 मीने पा रा नोलेती ओट नाथ नारीनी पा
 पुत्र पुत्री जपार पा शाकारण गे साधवी पा

જાવ્યા સીતા જનનારા મંદોદરી ગામનુ
 થ્ય નથી જોરામ ચંદ્રનુ ગામોળ કળા સફીત
 ગા જવતરી જાત્નત્ત રસોળો ગામ જોધર
 ફિતા મંદોદરી ગા જા જવધ પતિતેરે દુનિ
 જા ગા જવધિ આવી તમારી ગા ચેતી રાધાય
 તો ચેતને ગા રતી મતી જમારી ગા મંદોદરી ગા
 ગા પાવળિયાની નાથે જાધેછે નાથે તેષ
 ફી નમીજે ગા સીતા આપો શ્રીરામને ગા દેહતે
 ની નદમીજે ગા મંદોદરી ગા ગા માદું કહ્યું નેમલો
 નહીં ગા તેથી થારો વિનાશ ગા લંકા ગદ જો પુટ
 રો ગા જાવ્યા શ્રી જવિનારી ગા મંદોદરી ગા ગા
 ઘટલું હતું જોટલું કહ્યું ગા ફરો ઘટમાં વિચાર
 પ્રેલારી ફરના નાથે ને ગા ફીળુ જો નમસ્કાર ગા
 મંદોદરી સ્વામિને કહે ગા ટા

પદ : ૪ રાગ ચૈત્રાવર.

રાવણ કહે સુણ સુંદરી ગા ઘેલી ઘેલુ રું જોલે
 રામ લક્ષ્મણ રાણમાં હુડું ગા નહીં મારે જોતો

સોપાવાણ ફેરું રુણ રું દરીપાપા કુમક ફેરું
 નરણા એપા મરડી કરડી જે ખાઈ પાપુરું ફેરું
 ભુત આવશે પા રસા લસે જમાઈ પા રાવણાપા
 પા રેના પતિ સાત લસે છે પા અતિ બળિયાગજ
 પારા દાનવ માનવ મારશે પા રામ સેન્યાસં
 ફારા રાવણાપા ડાપ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ માં
 આણવરતે જમારી પા નાક છેલું મારી બેનનું
 પાતે નો નણદી તમારી પા રાવણાપા જાન નકરું
 તા બેઈ તી હતી પા રામે ત્યાં પકી લીધી પા તેરે
 દિવસનું વેર છે પા માટે ચોરી લીધી પા રાવણા
 પા ડું નહિ રામ દેખીને પા હામ ફેરું જે જોણ
 રા રાત્રી ત્રાવે સનમુખ મરું પા પામું પદરન
 સારા પા રાવણાપા હામ મરણ પતાં રોરણ પામ
 રું પા લંકાં નતામાં જડશે પા વૈકુંઠ પદવી પામું
 પા જમ કિંકર ખડશે પા રાવણાપા જા અવિનાશી
 ને હું જોણ ખું પદે ફેરું મુલકાળે પ્રત્નારો
 કરતા સ્વામિને પા સ્ત્રીતા આપું ન જાણે

રાવણ કહે સુણ સુંદરી તાટા ,

પદ્મરાગ કાઢી.

કાયા નગરીની શીરે તા રવના ક્રેમ રાડું ગણી તાગુ
 મુગમથી લ્લણોરે તા વસે તે માંની રંગન ધણી તાટે
 કાઢા જાદુ લૂન ખેલતો, પંચતત્વ નામે કાશી તા જા
 ધરનો કોઈ પાર ન પાને તા છદો વસે છે જીવિનારા
 તા પાન નંદા તાં રે તા બુધે રુદ્રો મહા મળી તા કાયા
 તા તા ચંચળ ચપળ મન વસ્યું છે તા સરવતી સુસ
 રદારા ધણી છે પોને કાયા નગરીને તા ખી-
 ન જાના યો પદારા તેને જીતવાની રે તા સ
 કુને તો જારા ધણી તા કાયા નગરી તારા જાનુ
 ત મનને મોટા જામ નુ ને તા ખુધી જ નીરમળ
 થાયા સતત સીદા નંદ માં લીન પઈ ને તા ગુણ
 ગોવીંદતા ગાયા જાહોની રે સમરે રાસુ
 રત્ની નીલ નામ જાણી તા કાયા નજા કાવન્ય
 નામ ને ને નિશ્ચય મુછે તા કસ્ય નિદાસિ થા
 યા જાડી જાહુનો શિશ્યો છે ને તા તપી જાધા

શુભન્યા પ્રત્નાશંકર કહે છે રે, ગેતો સરવે ચી
તમાં યણીપાડાયા નગરીની રેનાજા

પદ્મ રાજા ઘોળ.

ગુરુગમથી મળશે રે ॥ ઘટમાં ય નીલનામી ॥
જન્ય સાધનને તનુએ રે ॥ મહાપદને પામી ॥
દેહ રૂપી દેરામાં રે ॥ ઝળકે છે ને તી ॥ નામ
નીરાની ન્નણો રે ॥ નીરમળ લેમ મોતી ॥
દસ દરવાજા છે રે ॥ તો બત ત્યાં વાળે ॥
જનકળીત પુરૂષ બેઠારે ॥ જ્ઞાનંદમાં ગાળે ॥
પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ રે ॥ ન્નણે જનકોઈ ॥ ઘ
ટો ઘટમાં વ્યાપક રે ॥ સમજીને જ્ઞેઈ ॥ ફરતુ
રી મૃગાં પાસે રે ॥ ન્નણે નહીં ચરતાં ॥ જનક
બોયો જનભારો રે ॥ સમજે નહિં દૂરતાં ॥
મીન જળમાં તરશે રે ॥ મ ન માંય ડિઘારી
॥ કોણ બતાવે તેને રે ॥ ગમ જાપે જાશે ॥
ગુરુ મળે ને સાચારે ॥ સમજવે પ્રીત્યે ॥ ના
મ બતાવે નીરમળ રે ॥ રૂડી જાળી રીત્યે ॥

પર ત્નારીંકર પ્રીતેરે, ॥ ગુફનો રસ ગાયો ॥
ચીત્તમાં યેતી લેઈ જીરે ॥ ઘટમાં ઘર પાયો ॥ ત્તા

મનને શિખામણની ગરબી.

હરી લલન તપિના, ફુજ દરિયા સંસારનો પાર ન
જાવે ॥ ॥ જીરાગા ॥ ॥ મન સુખાનુ, શિખા-
મણ ફું ઘું તે સાચી સાંભળો ॥ ઠરી ઢેકાણે, પ્ર-
ભુને લલતાં તલ્લી સરવે જાંબળો ॥ ટેકા
ડગમગતું મન સ્થીરતા સ્થાને ॥ ગુણગો-
વિંદના મરવા ગાને ॥ પ્રેમી નતને ખાલો પાને
॥ મનગારી ॥ ધંન ધંધામાં ઢોળી ધીધું ॥ વીષિ-
યા રૂપીતે વીષ પીધું ॥ જીકામ ઘણું કાયું ડીધું
મનગારા ॥ ઘટ કાચામાં જન્મત લરીયું ॥ ફટ
ફુટેથી પછી વીચરીયું ॥ ફરી ફુસંગ કારન નવ
સરિયું ॥ મનગાડા ॥ જા જોલ ક્યો છે જટ
પટીઓ ॥ નિત્ય જાવર દાધી તું ઘડિયો ॥
ચીત્ત યેતીને ખાલે ચટીયો ॥ મનગા હાતું
માયાને કાચા મોહો ॥ તેં નજ પતિને ના

જ્ઞેયો ૫ હાથે આવ્યો ફિરજો ખોયો ૫ મન
 ૫ ૫ સજી ઈંદ્રિયો તુલવરાવરતે ૫ તું ચાલે
 ત્યાં આવે સરતે ૫ તું ખૂડાડે સાગર તરતો
 મન ૦ ૬ ૫ ત્વલા તત્ક ગયા આગળ તાપી
 ૫ ડૂડી રીતીતે નવરાખી ૫ તેં માયાની મ-
 દિરા ચાખી ૫ મન ૦ ૭ ૫ અનુઠામાં સાયું
 લે નાણી ૫ હરિનામ તણી આજ્ઞે ધાણી ૫
 પ્રેતારાંકર પ્રીતિ આણી ૫ મન સુજાણ,
 રીખામણ ફુંછું તે સાચી સાંભળો ૫ ટા
ગરખી.

ગોપી તું તો લાડ સઘેલી રે ૫ વેળા સર ધાને વે
 ફિલી રે ૫ ટેકા ગોપી તારા શું છે મનમાં રે ૫ વા
 લો મારો તેડે છે વનમાં રે ૫ ગોપી ૫ સહજુડે
 તું પેહેરે સુરંગી રે ૫ ઊતારીને મેલજે રંખી રે
 ૫ ગોપીના ફંચુવો તું પેહેરી લે સીલો રે ૫ વા-
 લો મારો છેલછબીલો રે ૫ ગોપીના મુખલ
 ડે તું ફરી લેને મંલન રે ૫ આંખડીએ તું ફરી લે

ને જાંબનરે ॥ ગોપીના બાંધડી જો બાંધી
 લે બાંધુરે ॥ તીલક તું કરી લેને તાંબૂરે ॥
 ગોપીના ઝાંઝર તું પેરી લે ચરણોરે ॥ ફલ
 દૂત ઘાલી લે ફરણોરે ॥ ગોપીના વાસુંડી તું
 વેણને વારી લેરે ॥ સેંધે તું તો સીંદૂર સારી
 લેરે ॥ ગોપીના દિસે છે તું જાતિ રૂપાળીરે ॥
 નાકે તારે ઘાલી લે વાળીરે ॥ ગોપીના મુ-
 ખડે તું પાનને ચાવીરે ॥ તું તો મારા વાસા
 ને ત્વાવીરે ॥ ગોપીના પેરી લેને જો કાચળ મો-
 તીરે ॥ રાધા તારી વાટડી જો તીરે ॥ ગોપીના
 ગોપીર સપીવાને ચાલોરે ॥ તેડે નંદા નંદ
 નો ચાલોરે ॥ ગોપીના નર સૈંયાનો સ્વા-
 મી છે રૂડોરે ॥ પેરી લેને જાંબડુડોરે ॥ ગોપી

પદ ૧

નાથ તું મન્નન તહો સજ ઘટકી ॥ જો રાગા ॥
 નારી કરે ગરબ હૃત્યા ફદી ફોઈ ॥ તેને પાપે
 તે પાંજણી ફોઈ ॥ નારીના કંધ તણું કાંઈ ફ-

હું ન માને ॥ તેની ગતી નુજો જોઈ ॥ જા-
 ના પાણમાં જાના રંડારો ॥ સુક્રીત સરવે
 જોઈ ॥ નારીના ॥ સાસુની સાથે સુંઢે ને
 જાલાગી તે ॥ પુરવે જનમ રહે રોઈ ॥ સંકટ
 લોગવે સુખ નદેખે ॥ જનંતે જ્યમ જનની
 સોઈ ॥ નારીના રાહડે મથઈ તે સાંચ લેના
 રાને ॥ ધણી નાખશે ધોઈ ॥ જનંતે તે તરત
 રકમાં જશે ॥ લોગવશે રોઈ રોઈ ॥ નારી
 ॥ ૩ ॥ ગોર ગુરુને ને જાણ મહાવે ॥ વ્રત વ્રતી
 નાંખે વગોઈ ॥ પ્રભા પ્રભુતે તો પાર ન સાવે
 ॥ રૌ રૌ નરકે સધાઈ ॥ નારી ફરે ॥ ૪ ॥

પદ-૨

પામે પ્રાણી પુન્ય શાળી સુખ સરવે ॥ નેના ઘ
 રમાં નથી જાતિ ગરવે ॥ પામેના ટેકા નરના
 રી સુન્ન સંપ મગાંમાં ॥ રામ રે રૂંડે પરવે ॥
 ભક્તિ વંતતો પુત્ર લલાછો ॥ કામ રીજુને ફર
 વે ॥ પામેના રાધામધરાધન વાહન ધીંગાં

ઈજત કોટી જોખરવેળા જીવન મુક્ત નણાય
 નગતમાં સાંસકટ નહિ કાંઈ મરવેળા પોમે
 ાડા સંત સેહેર સુયાસસુગંધી સાજ સં
 ગમાં મન દરવેળા ફૂળ મૂળમાં લક્ષ્ય પિયેલા
 ા પ્રત્ના જો ધન્ય જયતરવેળા પોમેના હા

પદ ૩

કાયા તારી કાચી બેવો કુંભ મારી તેં તો મા
 ચાલી મદિરા ચારી કાયા તારી ગાટે કા
 રામ કૃષ્ણ બેળો લલન કુરુપું નહિ તેનું મુ
 કો મુખ ડારી જાંત સમેકરું કામ ન જાણે
 ાડાયું નશે પછી કારી કાયાના પાના
 મનાવ નીરાત સમજી જો ગુફુ જીવ્ય
 છે શારી લવ સાગરમાં તે પાર જિતારો
 પાપ નાખે સફુ કારી કાયાના રાત્રી
 વણી લગવંતની લારી સુંસરો ચાલે સ
 પારી કાજે તે કંઈ ચક્ર ચુર ફર પાછે રાવરા
 ણા નાખ્યા પારી કાયાના ડા માણે કમો

તી મોંઘાં મળેછે ॥ પારસ મણિકે સ્ફટી
 ॥ પ્રભા પ્રભુનું નામ છે સુંધુ ॥ બહુ બહુ
 રી છે હારી ॥ કાયાના જા

પદ-૪

રહોરે માંડું મન મોહનમાં જટકી ॥ ભેવી છે
 ને નર રહે નરકી ॥ રહો માંડું મન મોહન
 માં જટકી ॥ દેડા ॥ જનેક નનમનાં પાપ
 પ્રેન્નળીને ॥ તાપે નિવારો જટકી ॥ પરસ્પ
 રસ્પદેદાર તમાંડું ॥ ચીતમાં જોવી છે ચટકી
 ॥ રહો માંડું ॥ પાધન ધન ત્વાગ્ય વરી પ્રન
 વનીતા ॥ ધન ધન યમૂના જટકી ॥ ધન ધ
 ન રાસ રચ્યો રસી જાજો ॥ ધન ધન જંસી
 જટકી ॥ રહો માંડું ગારો ॥ વ્રંદાતે વનની વા
 ટે ગીચરતાં ॥ લતા વિચિત્રત્યાં જટકી ॥ મ
 હી જારી મહીં વેશ્યા યાત્રી ॥ શીરગાગર
 ત્વરી મટકી ॥ રહો માંડું બાકા ॥ દિન પ્રલો છે
 જાધિન તમારો ॥ પાપ નાખો સફુ પરકી ॥

અનેક તત્ત્વને આપે ઊંઘાવ્યાં ॥ અમૃત-
ની પાઈ ઘટકી ॥ રહે માનું મન મોહનમાં
અટકી ॥ ૪ ॥

પદ. ૫

પ્રાણી તન જેવો પાણી પર પોરો ॥ ખેરે ખા-
ત રમ્યો ખેલ ખોરો ॥ પ્રાણી તન જેવો પાણી
પર પોરો ॥ ટેકા ફાયા ઘાડી તારી ફાર મીઠી
સે ॥ જેવો ફૂલ રી ગોરો ॥ લેખાતાં તેને યા-
ર ન લાગે ॥ નમ કુંકર મારે સોટો ॥ પ્રાણી
તન ગાળા સંસ્કારમાં સારે નામ સમરવું
પાલૂખ્યાને આપવો રોટો ॥ ઘાણી પાણી
મન ધ્રુવ રાખીને ॥ ઘાણિજે વલર કછોટો
પ્રાણી તન ગારા નારીને નાડી ઊંઘાવ્યા
અહો નીશા ॥ જે રોગ સફૂંધી છે મોટો ॥
ખુજાતે માં ખડુ જન ખિયારા ॥ રંતનો પ-
ડીયો છે ટોટો ॥ પ્રાણી તન ॥ આ રુરતા ની
રંતર અંતર રાખી ॥ નિરખે રાધા કૃષ્ણ

જોડોડા પ્રેત્તારાંકર ફરે પ્રભુને ત્વજીવ્યો
 ત્વજીવતાં રહે નહિં છોડોડા પ્રાણી તંત્ર બેવો
 પાણી પરપોડોડાજા

ગરબી.

સૈયર શીદને વળાવો મને સાસરે જોડાએ
 રાજા ગરબીક્રશ્નને વરમાનો વરમા
 ગીએ જોડાજીવન તુલ્ય જોવા પેતિને તો ત્યા
 ગીએ જોડા સંખીક્રશ્નને વરમાનો વરમાગી
 જોડોડાડેડા જોધી જોડાંડ સોડાગ નહિં
 જિતરે જોડા વારેવારે જોડાંજ પર્થ જયત
 રે જોડા સંખીક્રશ્નને ગીડા કાચાવરને વરે
 થી રાંડવું પડે જોડા સતસંગમાં જુઓ પતિ
 જા જોડે જોડા સંખીક્રશ્નનારા મુડો જયજ
 પેહેરો તે જનુરાગીજો જોડા જોધી રાંડવાત
 ઘોડો તો લય ત્યાગીજો જોડા સંખીનાડા
 મટે પીડા મારે તો પ્રસૂતા તણી જોડા કોણ
 તેજના તે જુએને રાકે ગણી જોડા સંખીક્ર

શ્વનેનાજાપછી પ્રીતમ તણુંતો વ્રતપાળિ
 યેનેા નેથી નતમ મરણ દુઃખરાજીએને
 ાસંખીક્રશ્વનેના પા મારાગુરુને મીંઢ
 જસત્ય જાંધીયુંનેા દુરે છુટે નહિં એમ
 સાધીયુંા નેા સંખીક્રશ્વ ા મીરાંજા
 ઈને જગત મોહિનણીએનેા પ્રભાશંકર-
 નીચાણીજિર જાણીયે નેા સંખી શ્રીકૃ-
 ષ્ણને વરાનો વર માગીએનેા ૭૭

દોહરો.

લક્ષ્મીનતમોયે લૂપતું, નામ રહે નવખંડ;
 રવિ રશ્મિ ભૂમિ ન્યાં લગિ; ત્યાં લગીરહે જ્ય
 વૈષ્ણવનાં સ દાણ.

રાગ ધોળ.

જુરે વૈષ્ણવ નતતે નાણીએા લક્ષણ એ
 ગણત્રીસ લખાયા ટેકા શ્રવણ કિર્તન સૈ
 મરણ શામનુંા અરેયન વંદન દારે સંખી
 યા જુરેના પાપોંદ સ્તેવાને જાત્મનિવેદ

નાા પરદુઃખનો કરે ઝિપાયાા ભુરેના સાચંદે
 સૌધુ ને નીંદો ન કોઈનીા નીરસોલી કપેલી ને
 ધાયાા ભુરેનાડાા બુઠ હોસેા કરેથી બુદો કુહ
 ા મનંચરી કરી સઘળે ન્તયાા ભુરેના શાઝો
 રાતૃષ્ણા રહીતઝે ન્નણીઝેાા ક્ષિમા દયા વે
 રોઝય રોહાયાા ભુરેના પાધરેમ પાળે નેમો
 હ ના ઝિપેના માયા થકી તે દૂર પજાયાા ભુરેના
 હા ઝલિમો નને માનં રહીત છે ા સતસંગ
 કરેતે સદાયાા ભુરેનાડાા કોમ કોધ તે વરી
 વરતાવરીા પ્રેમે પરના તેરાં કર ગાયાા ભુરેયે
 શ્રવનં ને ન્નણીઝેાા ા

દોહરો

ખુંધાં તો ઘરતી ખમેા દ્રાટ્યાં ખમે ખનરાયા
 ઠાણ વચન હરીન્ન ખમેા હરીઝા ખુંદ સમા
 યાાા દગલ ખાન હોહોડા નમેા ચીતા ચોર
 કમાના ઝેત્તા નમે ના ચીઝીઝેા નમતા
 લેતા જાનારા

ત્તનનનગરજી.૧

જોધવજી સંદેસોફેજેજે રચામને ॥ જ્ઞેરાગ
 મગન ત્તનનમાં ચાલો નર્થજે ચુંપધી ॥ નેજો
 તાર્યો રાત નગરતો સાધિજે ॥ જમૃત પાઈ-
 ને જમર દરીમાં આણીઆ ॥ સદ્ગુરુનમ
 રે જમરાવે નીત નાધિજે ॥ મગનારી ॥ જ્ઞે
 કાંતે લક્તિ જે હરીજન નર્થ કરે ॥ તેધી તારે
 પોતાનું કુટુંબજે ॥ દીમર બેસી નાવે પોતે
 ઊતરે ॥ તેમાં બીજાં પ્રાણીને વીલંબજે ॥
 મગનનારા ॥ કુળજુગમાં સતજુગ જાજ
 વસર નાણજે ॥ સીંધુમાં તેમ મીઠી લેહે
 રીજન્યજે ॥ લક્તિનો આલાનું પ્રગટ્યો
 નાણજે ॥ જનવાળું ચોદેશે તેફેનું ધાયજે
 ॥ મગનના ડાવાદ નધી વિદ્યાનો કિંચિત
 કોઈ સમે ॥ સવાદ નધી ખરસ ખાવાને
 ખાંતજે ॥ રામ ત્તનમાં રાત દિવસ રેફેવું
 સદા ॥ ધ્યાન ધરીને રેફેવું પણ જ્ઞે કાંતજે ॥

મગનના શા અંતર માયા ત્યાગી છે જાતે
 દથી પા પરખે પ્રેમી પ્રાણીનો વળી પ્રેમને ॥
 અંતરનું હારદ તે સહિનું જોળખે ॥ સ્યાર
 થમારે માણ્યાનો છે નીમલ્લે ॥ મગના પ
 ૥ વારે વારે સમલ્લે છે સરવને ॥ પોદારી
 તે કહે છે લલલ્લે રામલ્લે ॥ કામ ન જાણે જી
 ભું કોઈને અંતમાં ॥ હામદામ નીલધામ ન
 રાણે કામલ્લે ॥ મગના ૬ ॥ રાત્ર કુરો પુર
 ૬ ॥ તો પિંડુ જીલ્લે ॥ મોતી, વીજ, લજ્જ
 કુદળી, જે કપૂરલ્લે ॥ અમર, ગોદયંદન, મગ
 મદલ્લે ॥ હરીલલ્લે દાતા વીર વિશ્વમા
 સુરલ્લે ॥ મગના ૭ ॥ અયજ મતી અંધરે
 છે સીતારામની ॥ સંધરે તેથી સકળ મ
 નોરથ સીધલ્લે ॥ પ્રેતારીંદર પ્રેતુતે લલ
 અં પ્રેમથી ॥ જે સુખ તુલે તાપે નરદસ
 નીધલ્લે ॥ મગનલ્લે માં ચાલો લઈ જે પું
 પથી ॥ ૮ ॥

ગરબી ૨

ઉદરની સ્તુતિ તું હરીની વિસર્યો ॥ ઊંધે મુ
 સ્તક ફુતો પ્રાણ જાપે ને ॥ પ્રેલુએ જોડી મા
 ત પીતાને સુ પી જો ॥ મોટો પઈને મોટાં ફી
 ધાં પાપે ને ॥ ઉદરની ॥ પાપે રનીંદા પેર નારી
 નરી નુગદુ ॥ પર પાંપણ નું ખાંપણ સારતે
 લીધું ને ॥ પીધું વીધવારી વરા નારી થયો ॥
 વ્યસન પસન તેં નનમધરીને ફીધું ને ॥ ઉદર
 ની ॥ રા ॥ લેરા ફલેરાતે મુખ્યો નહિં મોટો પઈ
 ॥ દેરાત ને માલ્યો તું પરદેરા ને ॥ ફુલ
 ગાત્ય પી ફુલ મો ફીધાં ઘણાં ॥ સત સંગત તેં
 ફીધી નહિં લવલેરા ને ॥ ઉદરની ॥ રા ॥ પર
 ણીને તેં ફરણી નૂદી જાદરી ॥ માત પીતા
 ફુરાનુ સમ પછી માને ને ॥ દયા દાન દાસ
 પણ તે પુઝે નહીં ॥ નીરાદિત ધન રણ પુછે
 તે જ્ઞાનિ માને ને ॥ ઉદરની ॥ રા ॥ ઘર મેડીતે
 ફીધી ગગને ગાનતી ॥ દ્રાચી માયા ફાલ્યો ફીધો

डोटने ॥ तृष्णा नी तृष्णा तो इति छीपे नहिं
 रीच्याण नेती छिंद हेठनी डोटने ॥ जिहर
 नीणांपा जेम करंतां जुय पड्यो नं न्यमां
 ॥ लक्षित तो पछी ल्याये नहिं सत्त संगने ॥ मा
 यानी भदिरा तो भीठी लागती ॥ जेम करंतां
 गणघा मांडपुं खंगने ॥ जिहरनी ॥ दापछी
 परणोली प्यारे तो मारे जासडे ॥ पुत्र कहे
 ज्वा हरयो क्यारे दणरोने ॥ बहुचारू तो याद
 जुवे भरपा ताणी ॥ आंउ रोदली डोसो भर
 तां भणरोने ॥ जिहरनी ॥ आ जेवुं करंतां
 भुरष भन सभने नहिं ॥ भगन लननभां
 नय नहिं कोर्छ दितने ॥ दास प्रलाना प्रलु
 नेरी समरे नहिं ॥ तन मन धन पी पछिने
 तुं ज्वाधीन ने ॥ जिहरनी स्तुति तुं करीनी वि
 सयो ॥ दा

गरजी ३

सतगुरु सभखे शंकर सरये नासरो ॥ नासे

નેથી નમનાદૂત તમામને ॥ માયાથી જ
 જગો તે હીનો ન જરે ॥ કાયા નિરમળ
 પાશે તનુતાં રામને ॥ સતગુરૂ પીત્યાર
 એદારથી પરમારથનાં જાણને ॥ સરોવર તર
 વર મેઘરાગને સંતને ॥ ગુરૂ મહિમા ગાતાં
 સો પાર ન પામીએ ॥ જનવર વાતનો જાણી
 ધોયે જંતને ॥ સતગુરૂ પારા ગુરૂ વચને
 તું ચાતુર થઈને ચાલને ॥ ત્યાં તનુ જો મુ
 નશાદેહની માંયને ॥ મોરાશીનો ફેરો તે
 છીડેડવો ॥ કાળજડામાં હનુ પિયારો માંય
 ને ॥ સતગુરૂ ગાગા ગુરૂ સેવા જોઈ ચીત્તેથી
 જ્ઞારાધીએ ॥ સીધી મેથી સેન સમાધી જન
 ને ॥ રોગદોશ તો જનશે મુજ મુકી તદ્દાત
 છી ઈચ્છા નહિ પાશે કરવા લોગને ॥ તત્ત
 ગુરૂજ્ઞા માયાનું જાણતો મરશે તામથી
 ॥ ધ્યાન ધરેથી જાતમ રૂપ જાણાયને ॥ અ
 હ સકળ ત્રાસે પછી ॥ જાણ્યાં જાણ્યાં ॥ તત્તમા

જામાં તે હરીદાસ લાણાયને ॥ સતગુરૂ
 ॥ પાણી યન મુક્ત પયને મતિજિતિ જનગરી ॥
 ભુક્તિથી પેછી બુદ્ધો પ્રાણી પાયને ॥ તુ-
 ક્ષિતમાં તો મન તેનું લેદે નહિ ॥ જ્યેયો સદ્-
 ગુરૂ વચન તણો મહિમાયને ॥ સતગુરૂ ॥
 ॥ સંત કૃપાજે સમરણ વાધે સ્નેહથી ॥ સમ-
 જાજ્યજા જ્યવિનારી તો દેખાયને ॥ હું માં
 ટળતાં તો જ્ઞાતમ જોળજે ॥ હરદેમાં શ્રી
 હરી રૂપ નીરખાયને ॥ સતગુરૂ ॥ ૭ ॥ મારે
 સુણી શીક્ષા પરલાવામની ॥ મગૂ પઠતે મ-
 જાન લવનમાં લવને ॥ જ્ઞા જ્યસર તોફ-
 રીફરી જાએ નહિ ॥ લવસાગરનું નિશ્ચે જ-
 ણો નાવને ॥ સતગુરૂ સમરે સંકટ સરવે
 નાસશે ॥ ૮ ॥

ગરબી-૪

તુરસોડમાં લક્ષ્મીનો મહિમા લણો ॥ સામદ
 નારદ સુરીનર શેષ મહેરાને ॥ જનઘંટાદિક

આરાધન હરીબુંદરે ॥ નિગમ નિરંતર ધ્યા
 ન ન યુક્તે લેશ જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ભક્તિનો મ-
 હિમા લણો ॥ ગીતા વ્યાસ વરી રહે ગાથામાં
 ભક્તિ ગણી ॥ નામ સમરતાં કામ સરવજુ
 થાય જ્ઞે ॥ ભક્તોની પાછળ તો ભૂધર ભુલ
 મે ॥ દાસ દાસના પુરૂષોત્તમ કહેવાય જ્ઞે ॥
 ભુર લોકમાં ગારી ॥ ભક્તિ કરવા મુનસ્સા તન
 માગે સદા ॥ નરસૈં મેહે તો વંદે ચારમયાર
 જ્ઞે ॥ હરીનન ધર્ષને જીવતરિયા જાહેરા-
 માં ॥ નામ તેહેનાં શ્રવણે સુણ જ્ઞે ॥ વ્યા
 ર જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ॥ ગા હિમો હરીનો દાસ
 ધર્ષને જીવતરયો ॥ તેને ગણી જ્ઞે નરસૈંનો
 જીવતાર જ્ઞે ॥ નિત્ય સેવા નિત્ય જોછવડિ
 તન જાહેરે ॥ ક્રશ્ન કૃપાની કવિતાનો વિસ્તાર
 જ્ઞે ॥ ભુરના જા જીવતાનિ જ્યાતિ જા-
 તિ જાહેરી ॥ ગામ તોરણે જીવતરિયા ર-
 ણછોડ જ્ઞે ॥ દ્વાર કાં માં વાગાનેણે હોલ-

વ્યાપાર સગાઈને પુરુષા મનના કોડને પાનુ
 રત્નોકમાંના પાડાકોરમાં તે ફરીર સગાયો
 નેમણેા નેથી લિધજ્યાં રણછોડજીનાં દ્વારને
 પાલન્ક તણું પેણ તેતો પ્રભુએ રાખીયું તે
 થી ગાળીયે નરસૈનો જયતારને પાલુરના
 દાડાકોરમાં દીઠાતે ઈચ્છારામને પાલુરજી
 નેને ભાવપ્રીતિ પાયાયને પા રાધાકુંડ જાદિ
 તે જારા ખાંધીયા પા તેથી તેને નરસૈના નામ
 જાણાયને પાલુરતોડમાં પાણા સદાવ્રતમાં
 બ્રાહ્મણ સાધુ જહુ ભમે પાએમ જયતરીફી
 ધાં તે જહુકામને પા માટે ભવું મગન ભલન
 માં ભાવથી પા ફરનેડીને ફેફે પેરભારામ
 ને પાલુરતોડમાં ભક્તિનો મહિમા ઘણો પા

नरसींह मेहेतानी

गित्तर क्रिया.

रम्यनार

हरीनोदास प्र लोरींदर रामसु

उपायी प्रसीधद्वारा

श्रीलोचनदास रणछोड डकोरवाणा

अमदायाहमध्ये

छगनभास भगनभास नारीषा प्रेशमा

उपायी

मेडासुं लहर आगण हरगोपिं हणुशासनी

हुडानमां

संवत् १८३८

दिमत २०७

संने १८८३

૬૮૩ નરસીંહ મહેતાની ઊત્તરક્રિયા. — ૦ —

રાગ હનુમાન ગણના સંવાદનો.

નાગર સાગર નુનાઘડનો પાધ્યાન ફરિનું
 રહે ધરીના નરસૈયાનો નિમ પાળયાના ક્રમે
 ઊત્તર ક્રિયા ફરીના દેશનાં ફાંતોર્પણી લ
 ક્તિ કરતો પાદામોદરનો ઊપારીના લાલ્લિ
 યે જોઈ વચન કીધું તેથી પ્યોતે ઊપારી
 પા માહાવત માં નઈ તપે જાવાધ્યું રીંતુનું સ
 મરણ કીધું પ્રસન પયાલોળા લયલંબન
 પા પ્રપમ દાસ દરીન કીધું માઝ્ય માઝ્ય
 રીંતુ જો મફદે છે નરસૈયો પછી માગે છે
 ફર ફરી જાખંડ રાસ દેખાડો તે મતિને
 વા નજો છે રીંડર નરસૈયા પે લેઈને પા
 જાખંડ લીલા લેઈ ખરીના નરસૈયાનો નિ
 મ પાળયાના ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા ફરીના પા
 ફે ક્રમે તું લક્ત લક્ત માં પાધ્યાન સદા માં રંધ

रनेगानेची नरने दीदी तेवी ॥ लीजानी कुवित ॥
 करनेगा वाडूडी नरसैंयो पाव्यो ॥ शीवल ॥
 ने यरणे नमियो ॥ तम घरदानथी हुं हरि ॥
 पाम्यो ॥ तेथी हुं प्रलुने गमीयो ॥ त्यारपे ॥
 छी लालीने पोते ॥ नरसैंयो पाजे लाज्यो ॥
 ॥ तम परतापे घरान पाम्यो ॥ नम किंकर ॥
 तो नय लाज्यो ॥ गरपी पाणी गरपीथ ॥
 छितो ॥ मुजे पडी ते जियरी ॥ नरसैं पानो निम ॥
 पाजया ॥ क्रश्ने जित्तर क्रिया करी ॥ रा ॥
 शंत समागम सदा करेछे ॥ पंथ सजी से ॥
 वाडरती ॥ सदन सदा द्रत हरी प्रतापे ॥ घो ॥
 जीघन्नतो दूडदूड ती ॥ वैश्वयनुं यणी दंड ॥
 मणीने ॥ नृत्य करे नरसैं मेरेतो ॥ आ ॥
 ज्यसर जावे नहीं करीने ॥ मुजेथी जेवुं ॥
 इ हत्ते ॥ ताज गंग मरदंग जियंगी ॥ शं ॥
 प्यराष्ट तुराठी वाजे ॥ लेर लूंगजने सु ॥
 सतारो ॥ घडीजाणे घंटा गाणे ॥ सदाय ॥

સદા શામળિયે રાજેષુ કુંડીરીકારી આપે
 ફરી નરસૈયાનો નિમપાળવાના ક્રમેથી
 ત્તરક્રિયાકરી પાડા મંડળિકારાજે મહા
 દુઃખથી ધૂંપ ધમણી પ્રભુજે ધૂંપુ છેાલત્ત
 લીડ લંબન લવલુપરા પતીરદ પોતાનું સા
 પું છેા સુતાજેકું કુંવરજાઈનામે પાશામ
 જસાકુંવર કહીજેત જગુ કચામાં સહાય
 ફરીતે પાલકણથી સરીજોવાદ કર્યો સંત્યા
 રી સાપે પાકાર ફરીજે જાણ્યો છેાલુરતો
 ક્રમાં લત્ત પચોતે પોતાનો ફરી પાણ્યો
 છેા ખરીવાત સફુ ખોટી માને પાશીજો
 તે વડનગરી પાનરસૈયાનો નીમપાળ
 વાના ક્રમેથી ત્તરક્રિયાકરી પાડા પા
 કુંવરજાઈના કોડ પુરીયા પામો સાકું મા
 યુંદીધું પામેતાલુ જોછયમાં પેડા પાશ્રા
 ધ્ય રામજો નઈ કીધું પાત્તરવયમાં ખ
 ત્તજેલાજોમેલે ફરી છે મલજાલી પા

अहं सङ्गमां लास थियुं नहीं ॥ दीगदरीते
 इहीं आली ॥ त्वार पछी तो मेनु छछाजे
 ॥ नारी थियां पत्नी पुत्रा ॥ मेहेतानुं सुधरेलुं
 सरवे ॥ लायुं घर सुत्रा ॥ रोक नपी मेहेता
 नामनमां ॥ रडे नहिं ते नेन लरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ दृष्टो उत्तर क्रिया करी ॥ प
 ॥ लोड पररूप रडे वा लाय्या ॥ लक्तिमां
 नेने लायुं ॥ परणे लोने पुत्र मुजो ते ॥
 मोत तेहनुं ना आल्यु ॥ नारी नीव नी सासा
 मुडे ॥ अंन विना ते अषठाती ॥ नरसैं याने
 नवराछे नरवे ॥ इरता त्पदरी नी लक्ति ॥
 कामदर्यी ॥ दृष्टाजे श्रीलुं ॥ देम मुयां नहिं
 लाय्यां ॥ जमतुं छे जे विंदने जेतो ॥ दर
 म गतीजे बस बस जां ॥ ललुं थियुं जेम डे
 लगत ॥ दरीने समरे दरी दरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ क्रमे उत्तर क्रिया करी
 ॥ ॥ नरसैं मेहेतो सरव लोडने ॥ दहे कुं

सायुं मानो॥ कारत ग बुद्धि जे काहरी जे॥
 जावरो जंन्यो विमानो॥ नेने लाई जो होय
 जेसवा॥ मंन जे सु सायुं॥ ते नन सरये जाये
 प्रेमे तेथी हुं रायुं॥ इपट लावपी कोर्छन जायो
 दसाववा ने हांसी॥ छाप तीलकने तुलसी मा-
 णा॥ इ रभां साई कांरी॥ रास हाय करे रास-
 जी जे॥ रास घणे वासो लुवी मरी॥ नर सैया-
 नो नीम पाणवा॥ ॠ श्रेष्ठि तर क्रिया करी॥ उ
 लक्त ननने मन लायि युं॥ नागरने ठो॥
 लेगाथे छेने गपां भारे॥ नर सै जगु ह ठो॥
 नर नु राभने वल्लु कहे लाई वादत मे छांडो॥
 वाद करेथी हापे न जाये यीमन नो डांडो
 ॥ वणी ठेकडी ही क करे छे माणा लेई जे सो
 लाग नेछेने माग करीने यिन मान मां पे
 सो॥ हांसी करतां भांसी जाये कणे यडेकु
 डो॥ विमान भां जेरीने लाई जे॥ अधरी
 विडो॥ नागर निंदा करे लक्तनी॥ गुरी

ફરથી નહીં ડરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા કરી નાનાત મળી નાગ
 રની લેગી કહું તે કૌતક નેવાનું નર સૈંયા
 ને વિમાન જાણ્યું જંધ કર્યું છે રોવાનું નાના
 માનાનો જો પાખંડી નાત નાગરી ચગોવી
 ન મરતા સુધી જો ન મુકો જાનવાત ખરી
 નેવી કુડી કુડી જખી જાપીને, કૃપૈ જાલી
 થા સરવે નાચી ખુંદી તાજ વગાડી ખોલી
 થી ફરવે થયું માવડું ઘનગાળુને નાનુડી
 વાત જાદરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા કરી નાના મોશાળામાં
 શંખ વગાડ્યો વેડે વાઈને જનવ્યો નાના
 નોતકું જંધ કરોને નર સૈંયાને તનવો કાંમણ
 છે કાંઈ તાજ ચંગમાં તેને નઈ ફૂડો જાણ
 ણને જો કદિન દેખાડ્યું નાગરમાં દેડો
 નીચે વરાળમાં જો છવ કરવા નર સૈંયા
 જો સો નાગરમાં નમવાતે કાજે, જાપીને પે

સોમ પદનારી નળ પાંચાકાલે બનજે આરી
 ત્વરીના નરસૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રુશ્ચે ઊત્ત
 રક્રિયા કરી પાંગારાસ ગાઈને ત્રાસ પમાળે
 આહાસ માથે માતીનો ॥ દસ પઈને આ
 શરદે તો પાસ નહીં નીલ નતીનો મવા
 સતલુ વનવાસે વસીઓ ॥ ત્રાસ પએ પી
 ત્વર માઓ ॥ ત્રાસ પ્રાણીઆ આગ્યા આપ
 રો ॥ તો જો નથી જો કર માઓ ॥ પાળેંડીએ
 ડંડીને તોં દુઃખ દીધું તારી ॥ ગાણા માંતે ગર
 દ દીધે તાગરની તારી ॥ મરદ ગરદ તે સ
 યદુ તુ ત્યાં નૃત્ય ગીત તે અનુસરી ॥ નર
 સૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રુશ્ચે ઊત્તરક્રિયા કરી
 પાંગારાએ મ દહીંને ઊઠ્યા સરયે ॥ દંપતીના
 પદ જોસાવી ॥ વિમાન આગ્યા વિના વિ
 પ્રતે પાત નુરી કેમ ચલાવી ॥ નુના ઘડના
 મરદે સરવતો ॥ બે પાને ફાંતે આવે ॥ ત્રાસ
 રના મુખ સામું બેઠીને ॥ હસવાનું કહે ॥

નાગર સહુ ચીડાતા દેખી પા વિમાન જાવી
 રહ્યાં ખડાં નર સૈંયો સહુને પછી નમી જો
 પાને ત્રેથી વળી જાંસુ પેડ્યાં પા જા વિમાને જે
 સો સરવે પા દેકાણે સહુ ઠરી ઠરી નર સૈંયા
 નો નિમ્ન પાળંયા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા કરી પાર
 પા પંચ સખી નર સૈંયા સાથે પા જે ઠી છે તે પર
 લાતે પા લન્ક ખીબ્બ ખહુ જેઠા તે માં પા ના
 મર નહીં નાત્યે પા જો ક્રમે મ પિમાન ભરણું
 પા ચક્રિત પેયા સાગર લોડો પા પર સ્તંધર સસ
 હુ ખેર સે રહે છે પા વિમાનને રોકો પા ખાલી ન
 ઈ વૈમાન ફતુ તે ઠપેરીને કાળે પા ભેયા માટે
 નાગર જેઠા પા તન મન માં લાળે પા વિમાન તે
 ખમ્બ ખમ્બી નર સૈંયા પા ભલ્લે ગંગા ન પિયરી પા
 નર સૈંયા નો નીમ્ન પાળંયા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા
 કરી પા પા નર સૈંયું વૈમાન નીસ સુ પા ભય
 ગંગા ન માં ધમ ધમ તું પા ઠપેરી નું વૈમાન ફતુ તે
 રહ્યું ભૂતળ માં તે ભમતું પા વૈમાને થી નાગ

રસજનકયા ાધીજો ધીજ હેઠળ પડીયા ાકો
 ઈને વાગ્યું કોઈ રીર લાગ્યું ાકોઈ કોઈ રડજ
 ડીયા ાકોઈ નાસતું કોઈ ત્રાસતું ાકોઈ ત્વ
 રાયું કાંટામાં ાકોઈ ઊછળી પડ્યું કુવા માં
 કોઈ પડ્યું છે ટાંકામાં ાકોઈ કોઈ ઊપર કોઈ કો
 ઈ હેઠળ ાકોઈ કોઈ જાંસુ પાત પાત લરી ાન
 રસેંયાનો નીમ પાળ વા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા
 રી ાપિયા લલ્યા પામ્યા નાગર સરવે ાઘર
 માં ખુણે પેઠા છે ાકોઈ કોઈને પાટો જાંધે
 ા માંથે જોડી જોડા છે ાએક રુદ્ધ છે રત્ન
 ધારી ા રીખામણ સળિને દે છે ાહરી લક્ષ
 ને કોઈ ન છેડે ાએમ ફરી રાચું ફે છે ાસં
 તસતાયે સુક્રત નાસે ાકર મચરાને તેડે
 ાહરી લંનથી હળી યાત્રીએ ાનહિંતો ન
 મકિંકર તેડે ાડપર લાવથી કોઈ તરે નહીં ા
 હરી લંન તો ગયા તરી ાનરસેંયાનો નીમ
 પાળવા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા ફરી ાપિયા ા

ત્યારપછી ત્નાલીએ ઝઘડો ॥ મિલકત ખા
 વા મમ્માવ્યો ॥ વણસી ધરને વકાસ્યો તે ॥ મે
 હિતાને મંદિર જાવ્યો ॥ ત્નગતડે ત્ને ગું બહુ
 ફીધું ॥ ત્નોફોનું ધન જુરીને ॥ તીલક તાણી
 છાપો મારી ॥ ગોપી ચંદન ઘુંડીને ॥ ત્નરખા
 વી ત્નામાજો ત્નારી ॥ નૃત્ય કરીને નારીને ॥
 ગુપ્ત ધન ગોરડીએ જાપો ॥ ત્નુગતેથી ર-
 મી જ્નરીને ॥ માટે મંદિર ખોદીને ઘું ॥ માલ
 માં ફીધી નીકળશે ॥ દંપતીએ એમ પિયાર
 ફીધો ॥ ફરમ લખ્યું સરવે મળશે ॥ ઘરમાં
 તો ઘણું ગોપી ચંદન ॥ માજાએ તેમાં ચંપ
 રી ॥ નરસે યાતો નીમણવા ક્રમે શિત્તરક્તિ
 થા કરી ॥ ૧૬ ॥ એમ કરતાં કુંવરજાઈનો સ
 સરોજી જાણ્યા લેયા ॥ શામળશાની પહુ ફ
 તીતે ॥ મુખેથી લાગી રોવા ॥ મુનછતાં રું
 મારે મંદીર ઘણો ફોઈતો નાપોડે ॥ એમ ફફ
 ને તાણું વારિયું ॥ ફાફાને રોકે ॥ ખીન્નું તાણું

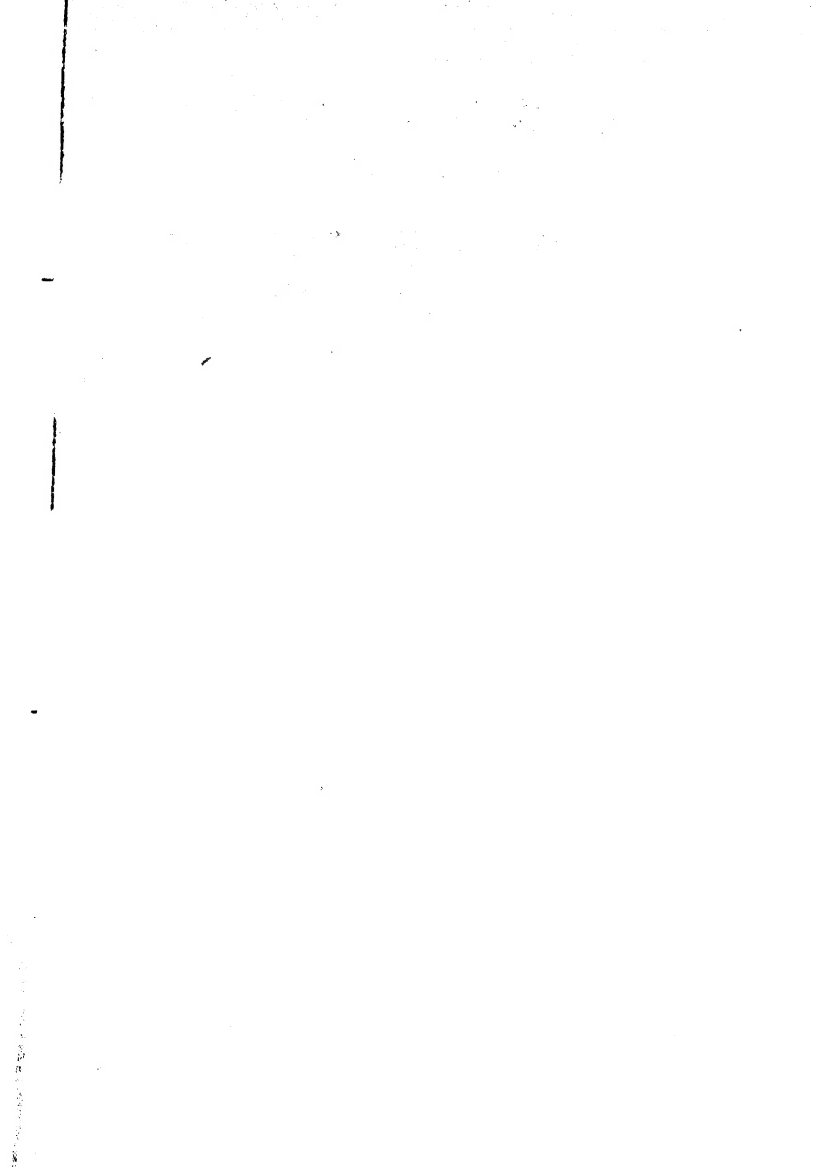
जण धरीनो वाणसी धरीजे वास्युंछोत्रीनु
 ताजुं श्रीरंग भेहेतो लोकर सरवतो त्रास्युंछो
 मेहेते तो घन भरस्युं सरवेता संयी कीधुं तपी
 नरीता नरसै या नो गा १७ नागरनात मणी
 राहु लेवा ॥ करवाने मिलकुत याही तात्र एत
 लां पोझ्यां पछी लडतां ॥ सरकारे तो दूरी जाही
 ॥ राहु रनन जहु शाणा धिने ॥ त्रणे नएने
 लडकाव्यां ॥ त्री ताण गाता भेहेतो ॥ तो ॥ त्र
 ए ताजां जडकाव्यां ॥ दुवार कामां कामयला
 व्युं ॥ पित्त रक्रिया के एकरो ॥ लुनु नेछे ॥ राम
 णी जो साथी ॥ यीं ताते मनमां ही धरे ॥ दस
 माने दिवस हरी जाव्या ॥ वाणसी धरनो वेस
 धरी ॥ नरसै या नो गा १८ ॥ मुछ जितारी मावो
 जेहा नात नागरी जो जायी ॥ सीधु सामान
 सरवे लाव्या ॥ यात सरव मनमां लायी ॥ सा
 त दिवस नी लनरा भटि नात पारस भागीजी
 धी ॥ पींड दान त्यां प्रलुजे कीधुं ॥ गामसाय

एतीत्यांकीधीगात्रयोद्योसेन्यातोआपीगा
 गोरघान्नआप्यांअष्टेाल्नातलातनालोन्न
 नदीधनंनगरनेभीरिन्तेसंतोप्यासकुहरी
 नंननेपाकोर्चीनीसरयो नहिंअरीानरसैना
 नातनमाउतागरदेरीगापांयेहरीनेपेड-
 वान्नाडीपरधीपीरस्युंत्रांजजीअेगहेतध
 रीनेलगवानातनमतांनमतांनागरजोसा
 सवाहसुंदरराप्पीनेगावणसीधरेगरयोद्वयी
 तोगरसोर्चीन्नणेभाजीनेगाभरमरयननागर
 नांसुणीनेगाहरीअेत्यांकोतममयुंतावाएसीध
 रनेथारलूनछेगाअेवुंहरीअेद्वेधसुंता
 अडितपैथानागरसकुलमतांतावासगया
 धिसरीगानरसैथानोन्नगानातनमाउतां
 हांसुंकीधुंतामेहेपुंसकुल्लायुंताधजिंधीनोदि
 खाजपुहरीगाडामसरयतायुंतात्यारणीत्रि
 त्तोवनपेतितोताआपपियाअंतस्यानान्याय
 पुहरीखुरपेआनेगासोपुंपेडपुंपान्नाताणां

ત્રણે ગયાં ઊઘડીા તાળશંખવાન્નુવાઝ્યુંા
 સુરપંખા ફરી દાસ હતી તેા લગન ત્રીકમ
 સુંલાઝ્યુંા નરસૈના કુળમાં કુળદિપેકા પ્રગ
 રત્નગતમાં દાલધરીા નરસૈયાનો નીમણ
 ણયાક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા સંવત્તજો
 ગણી જાડ ત્રીસોા યૈત્ર શુકલ સાતમ ફહીયે
 તારવી વારના મધ્યજપોરેા તાવણી પદ્મ પુરણ
 લહીએા રાત્રનગર રેહે વારી વાડવા ખેડા
 યતો ફરી લક્ત સદાા પેર તારાં ફર ગુણ ગાય
 છેા પ્રેમે પુરણ પ્યાર તદાા ફર્યાં ફરીએ કામ
 જફુનાંા તેમ ફરાવાને માઝ્યુંા દાસ તણો
 થઈ દાસ ફરીનોા જયર જારિા અંતર ત્યા
 વ્યુંા લક્ત તણો જલિ પ્રાય બેઈનેા તેમ
 ચાલુંધું જનુસરીા નરસૈયાનો નીમણ
 યાક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા

ઈતિ શ્રી નરસૈમેહેતાની ઊત્તર ક્રિયા સંપૂર્ણ

સમાપ્ત

सिद्धिगङ्गा कितना बड़ा

तथा
नरसींह मेहेतानी
उत्तर क्रिया
संपूर्ण.

समाप्त.

